

**TEXT PROBLEM
WITHIN THE
BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204072

UNIVERSAL
LIBRARY

శ్రీ

దేశబంధు

చిత్తరంజనదాసు జీవిత చరిత్ర

గ్రంథకర్త:

ఆర్. స్వామయ్యసూరిగారు బి. యే,

ప్రచురితము:

మనువులేటి బాపిరాజు,

బుక్స్టోర్, రాజమండ్రి.

1944

ఒక్కమాట

హాకూలా రా!

భరతఖండ మేనాటినుండియో నిఖిల సంపదల కాల
వాలమైనట్లే, సకలభోగభాగ్యములకు నిలయుమైనట్లే, దేశభక్తు
లకును, దేశసేవకులకును, పుట్టినిల్లయినది. ఎందరో మహా
నీయులుద్భవించి తమ సర్వశక్తులను దేశమాతకు ధారవోసి
యశఃకాయము నిటవదలి స్వగనీమకేగినారు. వారి తర్వాతి
వారమైన మనమప్పడప్పడు వారియాశయములను, వారిఉదార
త్యాగములను మనసము చెప్పినట్లుకును, వారియడుగు జాడ
లలో శక్త్యానుసారముగా నడచుటకును వారిధన్యజనితములు
హృదయసీమలందు తాండవింపుచున్నను, కన్నులు గట్టిపట్టి
మనయెట్టయెదుట గన్పట్టుచుండుట మనభావజీవితములకు
శ్రేయోదాయకము. ఇట్టి సదాశయముతో నింతవఱకు వెలువ
రించిన గాంధీ, జనహర్ మొదలగు మహానీయుల జీవితము
లతోబాటు శ్రీ దేశబంధు చిత్తరంజనదాసు జీవితచరిత్రను
వెలువరించి మీయెదుట బెల్లించుచున్నాము. దానివలన దేశభా
గ్యుదయమున కెంతవఱకు మామూలయము తోడ్పడినదోచదు
ఏమిట తెలుపగలరని విశ్వసించుచున్నాము.

ఇట్లు,

ప్రకటనకర్త.

శ్రీమద్భగవద్గీతాః మః

దేశబంధు

శ్రీ చిత్తరంజనదాసుజీవితచరిత్ర

శ్రీ చిత్తరంజనదాసు 1870 సంవత్సరము నవంబరు 5 వ తేదీన పుభముహూర్తమున జనన మాయెను. పెద్దలు కలకత్తాలో పెద్దిటాల్ డంగా వీధిలో నతడు జన్మించెను. కలకత్తాపీఠము లో నుండికూడ ముఖ్యమైన పీఠములలో పెద్దనర్తకులు, ఉద్యోగిస్తులు నెవరించువారు. చిత్తరంజన్ తండ్రిగారు 'భుజాన్ మోహన్ దాస్' మోహన్ దాసు సత్రికానందాచారిగాను, స్త్రీవిద్యార్థియు సమముగా జేయుచుండెను. ఉత్కలజిల్లాలో విక్రమపురానులాలూకాలో తొలిబిగ్గ నగరమున పేరుప్రఖ్యాతి గాంచిన పేద్యకుటుంబములో నుండి వచ్చెను. విక్రమపురా అన్నివిషయములలోను ప్రఖ్యాతి గాంచినది. అక్కడ గొప్పవిద్యారంతు లుండిరి. నాంఘికవిషయములో రాజకీయవిషయములలోను ప్రజలు పాల్గొనుచుండెరి. ఇక్కడ విద్యనేర్చిన పాఠకులను గొప్పపదవులలో నుండిరి. పేరకీర్తులను గడించెరి. ఆటువంటి పదేర్పములో చిత్తరంజనకుటుంబము బయలుదేరెను. దెంగాలుప్రజ లుండకునా విద్యానందులయ్య చాలమంది భూమిమీదనే యాధారపడియుండిరి! విశేషముగా

భూమిని పండించి ధరియ్యలెరి. అది చాల నారవంతమైన భూమి కాబట్టి ప్రజలెక్కువగ పైగుంటల వననాథానముగ నైకొనిరి. మన వేద్యులుంటుంటముకూడ నామాన్యమైన భూననననిని కలిగియుండెను. కొంతకాలమునకు చిత్తరంజను తొలలలో నొకరును, యిద్దరు పినతండ్రిలును విక్రమపూరును నవలి “బారిసల్” అను గ్రామమునకు వచ్చి అక్కడ నివాస మేర్పరచుకొనిరి. ఇక్కడ వారు గ్రామమువాదవృత్తినుండి పేరుకు గడించిరి. వీరు కూడ చాలపట్టుదల కలిగి కొంచెము కోసన్యభావము గలవారు వారు తలంచిన కార్యములను సాధించుటలో నెంతటివారైనైన ధిక్కరించు స్వభావము గలవారు కాని విద్యావంతు లగుటచే వారి ప్రవర్తనావిధానమే నాగుచుండెను. చిత్తరంజనేతండ్రి బ్రహ్మసహజములో చేరి యూనుతము నుద్ధరించుచుండెను. ఈసమాజమును గొప్పవృద్ధిలోనికి తీసికొనివచ్చుటకు బ్రయత్నములు చేసెను. ఇతనినిబట్టి మిగిలిన వారుకూడ బ్రహ్మసమాజమునందు చేరిరి. ఈమతముబంధమేగ యొకపత్రికకు మోహన్ దాసు సంపాదకుడుగా బనిచేసెను. ఈపత్రికపేరు ‘బెంగాల్ పబ్లిక్ ఒపీనియన్’ ఇదివాకముచ కొకసారి వెలువడుచుండును. అక్కడ బ్రహ్మసమాజమందిరము లీపత్రికాలయాలాభవనము లో నుండెను. మతభావములను వివరముగా పత్రికలో వ్రాయుచుండెను. పత్రికములన మతమునుగూర్చి ప్రజాభిప్రాయములను గ్రహించి వాటికి దగిన సమాధానములను వ్రాయుచుండెను. ఇందుకు సమ్మతించి అనేకు లీసమాజములో జేరిరి.

ఈవిధముగా బ్రహ్మసమాఖ్యమును వృద్ధిలోనికి తెచ్చెను. తక్కిన అన్నదమ్ములకుఁ బ్రహ్మవాత్మ్యుడై మోహనదాసునకు సహాయము చేయుచుండిరి. తల్లికింబట్టి చిత్తరంజనునకుగూడ బాల్యవధినిందించు బ్రహ్మసమాజతత్వము యలవడెను. మోహనదాసు కీ ప్రచారములో అధికభవస్వయమయ్యెను. భవస్వయము కలిగినను మహాకేయకమునను నాతనికి తగ్గలేదు. మతాభివృద్ధికి న్యాయవృత్తలే కలిగియుండెను. ఈమతసిద్ధాంతములు బ్రహ్మకీర్తి స్వరూప ప్రచారములో మన్నట్లు మనకు కలెడును. బ్రహ్మసమాఖ్య నీమతము సముచ్చయము చేయు సన్నిహితులగుటో దేవుఁ బ్రాకృతమునియు, మతభేదములు లేనవియు, ఆత్మవశిలోధానియైనవే ఈమత తత్వమనియు మోహనదాసు, అరవి శాసనముల ప్రచారము చేసిరి. కర్మకాండ నిరసనమునియు, యజ్ఞోపవీతమును వినర్జించవలెననియు, దానిన్నిరేణు మేమియు లేనవియు, ఆత్మశుద్ధియే ప్రధానమనియు, శ్రీకి స్వాతంత్ర్యముండవలెననియు, విధవావివాహము సుత్యాహ విరచవలెననియు నీ మతస్థుల పూర్ణాభిప్రాయము. మన ఆంధ్రభేషములోగూడ బ్రహ్మసమాజభవనములు మత ప్రచారము కూడ నున్నవి. వితంతువులైన బాలికలకు విద్య నేర్పుచు వారికి పునర్వివాహములు చేయుచుండిరి.

చిత్తరంజనాతండ్రియగు మోహనదాసు కుటుంబవిషయములలోను, నాంధ్రగోవిషయములలోను శ్రద్ధవహించక

తమాజాభివృద్ధికే పాటుపడెను. ధనలాభము లేకపోయినను గొప్పకీర్తిని గడించెను. ఇతని మతతత్వమును చిత్తరంజన్ విభులము విశాలబుద్ధితో గ్రహించి, అతని కనుగుణముగా ప్రసరించుటకు బ్రతుకంతయు చేయువాడు. మోహనదాసు ధర్మమార్గప్రసర్తకు, భూతదయ కలిగినవాడు, ప్రజలకువకారము చేయువాడు, మంచినీతులను ప్రజలకు బోధించువాడు, ఇతరవిషయములలో జోక్యము కలుగజేసికొనిక తనకార్యములందే దీక్షనుసహించి కార్యచిమగ్నుడై యుండెనువాడు తొడియొక్క సత్యగుణములను కుమారుడు గమనించి అట్లు ప్రసరించువాడు. కాని వినతంశ్రులయొక్క ధీరస్వభావముకూడ చిత్తరంజనులో నుండెను. అందు ముఖ్యముగా మోహనదాసు సోదరులలో నొక్కడైన దుర్గమోహనదాసు మంచి ధీరత్వము కలిగి ప్రతికార్యములోను ముందంబ వేయువాడు. 1861 సంవత్సరములో కలకత్తాలో ఘోరోర్ధను సూత సముద్రాధిభుత్వమునా తేర్పాటుచేయగా దుర్గమోహనదాసు ప్రార్థింపజేయుట కక్కడకు నచ్చి నివాస మేర్పరచుకొనెను. ఈయన క్రిమినలులో గొప్పవేరును గడించెను. ఈయనకు పట్టపలకః ప్రభాసము కాబట్టి తన పెద్దకుమార్తెను కూచీ బీహార్ మహారాజునకచ్చి పెండ్లిచేయుట కంగీకరింప లేదు. ఆయన బ్రహ్మసమాజకు డగుటచేతను మఱి భేదములవలన తనకుమార్తె నిచ్చి వివాహముచేయక అంతటిగొప్ప సంబంధమునుకూడ నడలుకొనెను. దీనినిబట్టి దాసుకుటుంబములోని

వారికి బట్టుదలయే ప్రభావవిషయమని మనము గ్రహించ
నగును. అప్పటికి బ్రహ్మసమాజగాయకుడు 'కేపాబ్ చందసేన్'
అనుగొప్పమతోడ్పారికుడు. ఈయన తనకిమార్తె నొకస్వతిం
రీరాజున కిచ్చి వివాహము చేసెను.

మఱియు తన సనతిలియైన వితంతువునకు పునర్వివా
హము చేసెను. ఈవివాహములు జరిగినవెంటనే ప్రజలలో కల
కలము బయలుదేరెను. చింత చేనుని వెలిబెట్టె. అప్పుడు చాల
యలజడి కలిగినది. నయనుమీరిన సనతిలికి వివాహము
కూడదనియు, కిమార్తెను బ్రాహ్మవివాహము చేయరాదని
దనియు ప్రజాభిప్రాయము. దీనిపై ఎత్తికలలో అనేకవిధము
లుగా వ్యతిరేకముగ వ్రాయట ప్రారంభించిరి. ఇట్టివిధ్వంస
లలో మోహన్ దాసు తలస్థముగా నిలిచియున్నాడు.

శ్రీచిత్తరంజన్ తల్లిమీన "నిస్త మూన్ దేని" ఈమె
పెద్దకుటుంబములోని స్త్రీ. దానధర్మములను చేసే కీర్తి గలది
చెను. అవదలోనున్నవారి నాదిరించు టీమొగ్గభావము. ప్రకృతి
ప్రభావమువలన సంఘములోని మార్పునా గ్రహించి పువ
సంబంధమైన హితబోధనలు చేసెను. రాజాగారుమోహన్
రాయ మితమన్న యొమెను చాల బుద్ధిమం. రామమోహన్
రాయ సహగమనము నతీకట్టిన మహాపురుషుడు, ప్రణిమను
వ్యుడును స్త్రీయును వారువారు చేసిన పూర్వసమ్రస్కృతిముల

పలన యీజమ్మలో కర్మ నరుభవింపవలయును. అట్టివిషయము లో భార్య భర్తతో సహగమనము చేయు టధర్మమనియు స్త్రీబలనస్మరణ మాన్త మిదన్మయైవ మనుష్యజాతికి దగదనియు రామమూహనరాయి అభిప్రాయము. మోహన్రాయి మతా భిషానిస్తేకను స్మృతిమతేవి అననరమైశ్చతనరికు హితోప దేశములు చేయుచు, అన్యకార్యములకు బోకుండ నిర్మలమైన వ్రజరస కలిగి యుండెను. ఈమె బౌదాధ్య మొకవిషయము లో మునుగు గ్రహించవలయు. 'జగదీన్ చంద్రబోసు' అను గొప్ప పుస్తకములోని కలకత్తాలో నుండెను. ఈయన భార్య "లేడీచంద్రబోసు". బాల్యముననే యీమెతల్లి మరణించెను. అప్పుడికాలములో గాసుటంబమునకును, దాసుకుటుంబమునకు బంధన్యమునకన్న స్నేహభావ మధికముగా నుండెడిది. తల్లి చనిపోయినందుననే లేడీచంద్రబోసు తనసోదరులతో బాటు దాసుకుటుంబముకాల ముండెను. వీరిని దాసుతల్లి తనసమూహులకన్న మిన్నగా బ్రేమించి, వీరి కట్టిలోపమును బరుగుండ మిక్కిలి గారాబముతో బెంచి పెద్దవారిని చేసెను. తరువాత 'లేడీచంద్రబోసు' ఆమెనుగూర్చి గొప్పగ్రాహసెను. అంతటి పవిత్రురాలైన స్త్రీని తల్లిగా బడయుటచే చిత్తరంజన్ గొప్పఅదృష్టవంతుడని చెప్పవలసియుండెను. దిక్కులేనివారిని బీదవారిని జూచిన ఆమెకు బాలికలిగి వారిని యాదరణ చేయుచుండెడిది. వారికవ్వసుఖములు నరసి వారిని కాపాడుచుండును. దానము చేయుటలో నామెకు యెముకలేదు. ధర్మకార్యము

లన్నను, దైవకార్యములన్నను, తప్పక భవమును వేచ్చించి
 కార్యసాఫల్యము చేయును. కాని చాలమిరభాషిణి అచట
 మైన కార్యములకు బోక నిష్కలమైన హృదయముతో
 వినర్తించుచుండెను. కుటుంబములో నున్నవారందరిని కారె
 కోరికలను తీర్చి యానందింప జేయుచుండును. భర్తయందు
 ప్రేమ యధికము. భర్తప్రేమయే యానందార్థస్వము అట్లుగాని
 భార్యాభర్తలకు జవించిన కుమారునియొక్క స్వాభావికగుణము
 లెట్లుండునో గ్రహించును! నామాన్వయము గృహసంపన్నత
 కలిగి చిన్నగ్రామములో సుఖజీవము చేయుట, అందుచే
 భార్యాభర్తలు గొప్ప యన్యోన్యభావమును కలిగియుండుట!
 ఉదాసన్వభావము కలిగిప్రజలనాదరించుట ఇట్లుచూసిరింపడును
 చిత్తరంజన దాసునంటి కుమారుణ్ణి. ముప్పవారికన్న యొప్ప
 ర్య మేమున్నద! పిల్లదండ్రులగుణము లన్నియు చూడరింపక బో
 నిమిషియున్నవి. జననజనకు లే యామచ కాకన్య: చేలు. పక్షి
 యొకవిశేషమును గ్రహించును. చిత్తరంజన్ తిమ్మమామన్
 దాసు గొప్పకవి. ఈయనకు నవత్సరభోజి యధికమేగా మన్న
 పుకు బ్రహ్మసమాజసంబంధమైన గీతములు వ్రాయుచుండును.
 సమాజమునకు వచ్చినవారందఱి గీతములను పాడుచుండును.
 ప్రార్థనగీతములు, పద్యములు అనేక భావములలో వ్రాయగల
 శక్తి ఈయనకు గలదు. ఈగీతము ప్రచురణలోనుంచి ప్రచార
 ములో బెట్టెను. ఈవిధముగా సమాజమును వృద్ధిచేసెను.

తండ్రియొక్క కవిత్వధోరణి చిత్తరంజనునకు బట్టుబడిను. ఈయనకూడా చిన్నతనములో మంచి శైలిలో రమ్యమైన పద్యములను గీతములను వ్రాయగలిగెను. కాని దీనిని చివరవరకు వృద్ధిచేయక మధ్యమార్గములో నదలివేసెను. ఇందులకై ఈయనను కవియని చెప్పుటకు వీలులేకపోయినది. కాని యప్పు డిప్పటి కవిత్వధోరణి నచ్చుచుండెడిది. అది సామాన్యముగానే పోయెడిది. కాని చిన్నతనమునుండియు విద్యావంతులుగో దిరుగుటచేతను చిత్తరంజన్ వాగ్దాట అధిక మయ్యెను. బహిరంగమైన ఉపన్యాసముల కలవడెను. మంచి గంభీరమైన స్వరముతో బహువ్యక్తపుగా మూర్ఖులకు కలవడెను. ఇతని యువన్యాసముల కిందలియు యూహనకడకలును. ఇతనికి పదునొక సంవత్సరముల వ్రాయుములో 'లాడ్జరిప్పన్' నైస్సాను చేయుచుండి, రాజకీయములో బనిచేయుట వ్రారంభించెను. ప్రపంచములో వెలువడిన పత్రికలను చదువుటచేతను, నాయకులవిధానములను గ్రహించుటచేతను, అనాభవనీయమైన విద్యావంతులతో దిరుగుటచేతను చిత్తరంజన్ తనవయస్సునకు మించిన మహత్తరమైన కార్యములలో బరచెని పేరుప్రతిష్ఠలను సంపాదించెను. గొప్పదేశోద్ధారకుల యేభివ్రాయముల నేగాక వారిశక్తినికూడా సంపాదించెను. తన అనాభవనీయమైన విషయములను వృద్ధిచేసెను. దేశములో నేవ్రాంతిములలో మహత్తరమైన శిక్షణంతు లుండవో వారియొక్క పరిపూర్ణ విధానమును గ్రహించెను.

శ్రీచిత్తరంజనదాసు 1878 సంవత్సరములో బాతశాలలో ప్రవేశించెను. ఇదియే సరియైన విద్యాప్రారంభమన్నమాట. ప్రవేశపరీక్షలో 1886 సంవత్సరమున నుత్తీర్ణుడై ప్రసిడెన్సీకాలేజీలో బ్రవేశించెను. హైస్కూలులో జదివినంతకాలమును ప్రోత్సాహముతోను మొదటిదానిగా వచ్చుచు నుపాధ్యాయుల మెప్పు వడసెను. ఒక క్లాసునుండి మరొక క్లాసులోనికి వచ్చునది కితినికి విద్యయందు దగిలాప యధికమై మిక్కిలి యుత్సాహముతో విద్యను పూర్తిచేసెను. ప్రసిడెన్సీకాలేజీలో నుండగా కొంతమంది విద్యార్థులు నౌకసంఘముగ నేర్పటిచి దానికి తాను ప్రసిద్ధుడగును? సంఘసభ్యులను సచివులను చుండెను. బెంగాలీభాషను ప్రాధాన్యముగా నేర్చుకొని యులజడిచి ప్రారంభించెను. అప్పుడు 'నౌక విలియమ్ హంటరు' విశ్వవిద్యాలయమునకు వైజ్ఞానికులుగా నుండెను. ఇతను వైజ్ఞానికముఖమునకు కడుతిగిలి యాకార్యమును విధియు చేసెను. తరువాత వైజ్ఞానికులు 'డాక్టరుగురూదాస్ గెహ్లా' బెంగాలీభాషను ప్రాథమికభాషగా నేర్చుట కుండు గట్టిద్రోయితియుగా చేసెను. గాని విధులనునొండుం డియ్యెను. ఈయనతరువాత 'నౌక యుట్టోమ్ముకర్' వైజ్ఞానికుల అయ్యెను. ఈయన విద్యావలతుడును, కార్యదీక్షాపరుం డగుటచే 1912 సంవత్సరములో బెంగాలీభాషను వైకీ దీసికొని వచ్చెను. విద్యార్థులందరి సహాయమువలనను ముఖర్తీ ప్రభుత్వముతో బోరాడి బెంగాలీ భాషకు ప్రాధాన్యత నిచ్చుచున్న చేసెను. అప్పుడు బెంగాలు

దేశములో నున్న ప్రజలందఱును ముఖ్యుని మిక్కిలి కొనియాడిరి. ఇట్టిసమయములో 'సురేంద్రనాథ్ బెనర్జీ' అనువఱును విద్యార్థి సంఘమునకు ప్రసిద్ధుడుగా నుండెను. ఈయన ఇండియన్ సివిల్ సర్వీసునుండి తొలగింపబడెను. ఇతఁడు గొప్ప దేశాభిమాని ప్రపంచజ్ఞానము కలిగినవాఁడు. దేశసేవ చేయుచు యువకులను దారిలో పెట్టుటకు బయల్పడుచు చేసెను. విద్యార్థిసంఘములకు తఱచు సుపన్యాసము లిచ్చుచుండెను. ఈసందర్భములో కలకత్తాలో గొన్నిసమయముండి ముఖ్యముగా విద్యార్థులకే యుపన్యాసము లిచ్చెను. దేశాభిమానము, దేశసేవనుగూర్చి విద్యార్థుల కావేశము కలిగించెను. అప్పుడు చిత్తరంజనదాసు బెనర్జీ ప్రముఖునకు దగ్గరగా నున్నది అతనిసాతములన్నిటిని శ్రద్ధగా విని వాటిసారాంశములను గ్రహించెను. అప్పటినుండియు దేశము నుద్ధరించుట యెట్లును సమన్య దాసును బాధించుచునే యుండెను. అనికాశమునకై వేచియుండెను. కాని తనవిద్య నింకను పూర్తిచేయవలెనను అభిలాష కలిగియుండెను. 1890 సంవత్సరములో కటక్ టౌన్ నుండి కాలేజీవిద్య పూర్తి కాగానే విద్యార్థిసంఘమునకు వదల వలసినచ్చినది. సంఘమును వృద్ధిచేయుట కతినికి సానకాశము లేక యితరులపై వదలి పోయెను. అప్పుడు పూర్తిచేయవలెనని మరల చదువును ప్రారంభించెను. కాని యితరకార్యములకు నిమగ్నుడై చదువునందు శ్రద్ధ వహింపలేదు. ఈకారణముచే కృతార్థుడు కాలేజీపోయెను. మరల చదువుటయూ, లేక విరమించుటయూ

యని తనలో విత్తర్కించుచున్న నమయములో తండ్రియగు
మోహనదాసు తమారుని విషయములో శ్రద్ధ తీసికొని అతనిని
యంగ్లండుకు ఐ. సి. యస్. పరీక్షకు బంపెను. చిత్తరంజనుడు
సీమదేశమునకు వెళ్ళి పరీక్షలను సుకుష్మపఠడెను. 1892 సంవ
త్సరములో చిత్తరంజనుడు పరీక్షలో సుత్తిక్కుకు కాల్తేను. దీని
కారణ మతనికి పరీక్షలో సమర్థుడై లేకకాదు. న్యాయముగ
సతడు పరీక్షలో అందజీకర్ణ ప్రభములతో ముంజననియే
నెప్పవలసియున్నది. కాని అది డిక్కడ నొలయునన్యాయము
నిచ్చెను. అతీతమైన ఐ. సి. న్యాయముల నిష్పచ్చు విద్యుత్తులలో
నున్న హిందువుల కుద్యోగము కలుగజేసెను. ముంజననికరా
కారుడు ఇనినిముఖించుచులో అతనిని నాకర్తించు మహాని
మైన గొప్పయున్నది. పూర్ణమైన విద్యారంభము. బోల్కము
నుండియు లోక్ష్మీనమును లోకానుభవమును సరికాపించెను.
ప్రణమికంతమైన చూడము. పరిశాలించుకొను కార్యములలో
ప్రజల కుద్యోగమును కలుగజేయు భావలో సుపర్యాసము
లిచ్చుచుండి యెంతటివారికైనను ముచున్న గొప్పించకమోసము
మున్నందు హిందూదేశములో నట్టి ముచులవలన పొలివచ్చు
మార్పులు జరుగనున్నవని సీమదేశములుకూడ గ్రహించి.
ఇట్టికారణములచే నితనిని ఐ. సి. యస్. పరీక్షలో ముత్తిక్కునిగా
జేయలేదని యొకసదంతి. ఇది గొంతవరకు యద్భుతమై యుండు
వచ్చును. దాదాభాయి నెరోజి మొదలగు మహామహులని
గూర్చి సీమలో సుపర్యాసము లిచ్చుచు అట్టివారు కామము

నభలో నుండట కర్హులని గట్టిగా జెప్పెను. ఓల్డ్ హామ్ భవనములో నొకనాడు గొప్పసభ జరిగెను. ఈసభకు డబ్ల్యు యి గ్లే డ్లను అధ్యక్షుడని పింఛెను. అప్పుడు చిత్తరంజను డాక్ గొప్ప యువన్యాస మీవిధముగా నిచ్చెను.

“ఆంగ్లేయులు హిందూదేశమును కత్తితో సాధించి బ్రిటిషుసామ్రాజ్యమును స్థాపించితిమి. కాబట్టి కత్తి సాధనము లోనే సామ్రాజ్యమును నిలువనలెను.” అని వ్రాయుచుండిరి. స్నేహధర్మముతో పెదట వర్తకరీత్యా హిందూదేశమునందు ప్రవేశించి క్రమముగా సామ్రాజ్యము నెలకొల్పిరి. కాబట్టి యీవిధముగా వ్రాయుట ఆంగ్లేయుల నీచబుద్ధిని వెల్లడిచేయు నట్లగును. దీనిని నవరించుకొనుట చాలమంచిది.”

ఐ. సి. యస్. షర్మ పోయినవెంటనే బారిష్టరు షర్మకు చదివి 1893 సంవత్సరమున హిందూదేశమున శేరెను. ఇండియాకు వచ్చిన వెంటనే కలకత్తా హైకోర్టులో ప్రాక్టీసు మొదలు పెట్టెను. కాని అసనుయములో నెరిగి సలహా చెప్పటకు తండ్రి యద్యమునంది విరమించి గృహమందు విశ్రాంతి గైకొనుచుండెను. మిగిలినవారు శ్రద్ధవహించలేదు. పెద్దలాయన అనేకమంది చాలసంవత్సరములనుండి హైకోర్టులో బనిచేయుటచే వారిదగ్గర దాసు మొదలగు క్రొత్తగా వచ్చినవారికి అనకాశము కలుగుట లేదు. చాలకష్టముగా దాసునకు కనుపించుచున్నది.

ఎంతకాలమునకు జైకి రావలసియుండునో దాని కంత శ్రమ పడవలసియున్నదో ముందు భవిష్యత గోచరముగా నున్నదని చిత్తరంజనుడు గ్రహించి 1895 సంవత్సరములో గొన్ని నూ తనగ్రంథములను వ్రాయుటకు మొదలిడెను. మొదటిగ్రంథమును పద్యకావ్యముగా వ్రాసెను. ఇట్లు కొంతకాలముగ్రంథరచనము గావించి రాజకీయములోదిరుగుచుండెను. తండ్రికాలమునుండియు కవిత్వమును విశవక సాధనము చేయున్నచో నిప్పటికి జగత్ప్రఖ్యాతి వడసిన కవియై యుండవలసినది. సహజముగ మేధా శక్తిగలవాడుగాన యాయత్యగ్రంథరచనలు చక్కగాను వృద్ధు మధురముగానే యుండెడివి. ఎక్కువశాంతముతోను యోర్పుతోను చాలకాల మిట్లు కాలక్షేపము చేసి యెప్పుడైతేచను తాను తలంచినవృత్తియందవకాశముకలుగునని వేచియుండెను.

ఇంతకాలమునరకును చిత్తరంజను డవివాహితుడై యుండెను. ఇంతకాలము సతనిప్రసర్తచములో నెట్టి లోటు పాటలును లేవు. వివాహవిషయములో స్నేహితులును, బంధు వర్గమును తొందర జేయగా సంకల కంఠీకరించి 1897 సంవత్సరములో డిశంబరు నూడవ తేదీన బ్రహ్మసమాజమున సంస్కరణప్రకారము అస్సాము దేశములో 'విజ్ఞా' యెన్నేటదివానుగా నున్న 'బారదునాద్ హాల్లో' పెద్దసమారైయును 'బసంతి దేవిని' వివాహ మాడెను. బారదునాద్ హాల్లో బ్రహ్మసమాజమున కనుకూలుడైనవాడు. అతనిసమారైయు ఏద్యాయంతరుాలు. మంచి

కొదార్యమైన గుణములు గలది. చిత్తరంజనకు దగిన దాం
 పత్యము కుదిరి కుటుంబసౌఖ్యము కలిగెను. దైవభక్తిలోను
 దానధర్మములలోను 'బసంతిజేవి' చిత్తరంజనుమాతకు దీసి
 పోదు. భార్యాభర్త లిద్దరును అధికదానవంతులు. వీరు తెలి
 యని దానము చేసెడివారు. లక్షలమీద రాబడియున్నను,
 దంపతులయొక్క అమితయీచి సంతసారమునకు శాశ్వతమైన
 నిలువశోకపోయెను. వారికుటుంబములో బరిచయ మున్నవారికే
 గాని యితరుల కీవిషయ మంతగా దెలియదు. తిండి తీనివారికి
 బీదవిద్యార్థులకు మఱియు కొన్ని బీదకుటుంబములకును వీరు
 చేసిన ధనోపకారమునకు మితము లేదు. ఇక్కడ జాకవిషయ
 మును వ్రాయుచుంటిమి. చిత్తరంజనుతండ్రి మోహనదాసు
 పూర్వాచారారపయణుడు. అమితమైన ధనమును గడించి బీద
 స్థితిలో నున్న తనబంధువులకు వ్యయపఱచెను. తనకు స్థితికి
 మించిన కార్యములను జేసి అప్పలపా లయ్యెను. అప్పుబాధ
 అధికముగా నుండుటచే దనవృద్ధాప్యములో ఇన్ సాల్వన్సీర్సు
 నకు బోవలసివచ్చెను. చిత్తరంజనుడు ఇంగ్లండునుండి ఇండి
 యాకు వచ్చినవెంటనే కలకత్తాపైకోట్లో ప్రాక్టీసు ప్రారం
 భించెను. రాజకీయములో బూర్తిగా బనిచేయుట కాయనకు
 తండ్రిచేసిన అప్పలనుగూర్చి చాల మనస్సంతాపము కలిగెను.
 జనకుని అప్పలు దీర్చినగాని యాయనకు మనశ్శాంతి కలుగ
 దని దీక్ష వహించెను, ఇది పితృవాత్సల్యమేగా కిది తండ్రి కవ
 మానకరమైన విషయమని గ్రహించెను. ఇట్టి సంతారబాధలే

లేనియెడల చిత్తరంజను డప్పటికే గొప్పదేశనాయకుడై యుండినది కాని చాలకాలమువరకు హైకోర్టుపని యుపయోగకరము గా లేదు. హైకోర్టునది దగ్గరగానున్న పట్టణములోనికి బోయి క్రిందకోర్టులో ప్రాక్టీసు చేయుట కభిప్రాయము కలిగెను. ఇట్టి సమయములో శ్రీజిత్ అరవింద ఘోషపై గొప్పకుట్రకేసు బయలుదేరినది. ఘోషతరిపున చిత్తరంజనుడు గొప్పపని చేసెను. దీనితో దాసునకు కలకత్తా హైకోర్టులో మంచిపేరు వచ్చెను. ఏకదీక్షగా ఆరుమాసము లీకేసులో విచారించి తమకు జయము గాంచెను. కాని యీకేసులో గడించిన ధన మితనిగృహఖర్చులకుగూడ సరిపోలేదు. అప్పటినుండియు హైకోర్టులో చిత్తరంజనునకు గొప్పప్రాక్టీసు ప్రారంభమయ్యెను. ధర్మమార్గమున ప్రవర్తించువానికి దైవ సహాయము ఉండనని గీతలో భగవానుడు చెప్పెను. క్రమముగా చిత్తరంజను రాజకీయ అధిక మగుచుండెను. వెంటనే తల్లిడిచిన అప్పలన్నియు దీర్చి ఆయనకు శాంతిని కలుగజేసెను. ఇట్టివిషయమునకు హైకోర్టు న్యాయాధిపతిగూడ యాశ్చర్యపడెను. ప్రజల కొకవిధమగు ప్రేమ జనించెను. దాసుయొక్క ధర్మబుద్ధిని వారు గ్రహింప కలిగిరి. ఇప్పటికి చిత్తరంజనునకుగూడ మనోధైర్యము కలిగెను. ఇక రాజకీయములో బనిచేయుట మొదలిడెను. కాని లాండ్లముతో గావించిన తీర్మానమున విచ్చలవిడిగా రాజకీయములో న్యవహరించుటకు వీలు కాకపోయినది. 1915 సంవత్సరంలో 'నారాయణ' అను నొకమాసపత్రి

కను ప్రారంభించెను. దీనికి మహామహోపాధ్యాయవారప్రసాద శాస్త్రి బాబుబెషెన్ చంద్రపాల్ మొదలగువారు ఘాటైన వ్యాసములను వ్రాయుచుండిరి.

చిత్తరంజన్ పత్రికను పూర్తిగా బెంగాలీభాషలోనే నడపుచుండెను. ఈయన కీభాషయందు మిక్కిలి అభిమానము. 1894 సంవత్సరమునుండి 1895 సంవత్సరమువరకును చిత్తరంజను, కీభాషలో గ్రంథములను వ్రాసెను. 'మలంచ' అను గ్రంథము లో పద్యకావ్యమును వ్రాసెను. ఇది ప్రజలయొక్క జీవితస్వాతంత్ర్యమును గూర్చి తెల్పుచున్నది భాషాపరిజ్ఞానమును అధిక ప్రచారణమువలన అభివృద్ధి చేసెను. అప్పుడు కలకత్తాలో బెంగాలీ లిటరరీయేసోసియేషను నొకదానిని నియమించి దీనికి దాసును అధిపతిగా జేసెను. దీనిసంబంధమైన అన్నిసభలను చిత్తరంజనుడే సభాధిపత్యమును వహించెను. అప్పటికాలము లో రవీంద్రనాథటాగూర్ బెంగాలీభాషలో గ్రంథములను వ్రాయుచుండెను. ఈభాషలో న గగణ్యులని యచుటచుకొనెను. సనాతనాభిప్రాయము లేగాక ప్రపంచమున కనుగుణముగా నున్న ప్రస్తుతనవనాగరికమునకు సరిపోవు అభిప్రాయములలో బెంగాలీభాషలో రవీంద్రుడు గ్రంథరాజములను వ్రాయుచుండెను. చిత్తరంజనుడు వీనికి సరియగు సభిప్రాయములను చక్కగా సంపుటించియు తరువాత క్రమముగా వాటిని మార్చుకొనెను. భాషాభివృద్ధిలో శ్రద్ధను వహించక రాజకీయములోనికి తన వృత్తిధర్మమునందును బుద్ధిని మరల్చెను.

చిత్తరంజనుడు తనప్రాక్టీసు అధికమైన వెంటనే కుటుంబ
 బాధలను తొలగించి తండ్రికి మనశ్శాంతిని కలిగించెను. సాధా
 రణముగా నింగ్లండునకు వెళ్ళి పదవులను పొంది తిరిగి హిందూ
 దేశము నచ్చినవారు చాలమంది కుటుంబములను పదలి
 ప్రత్యేకజీవనము చేసినవారిని మన మెందరినో చూచియుంటిమి.
 దేశనాయకులలోగూడ కొంద రట్లు గావించిరి. స్వలాభాపేక్ష
 యధికమై, తలిదండ్రులను మఱచి, కుటుంబముతో సౌఖ్యముగా
 నున్నచాలునను దుర్భిప్రాయముతో నట్లు గావించిరి. కాని
 చిత్తరంజనదాసు యట్లుగాక పితృవాక్యపరిపాలనమే తనకు
 కర్తవ్యమనియు, మాతాపితల సౌఖ్యమే తనకు మనశ్శాంతి
 సిచ్చననియు మనఃపూర్వకముగా గ్రహించి కుటుంబసౌఖ్యము
 కొరకు పాటుపడెను. అదియునుంగాక అతడు సోదరసోదరీ
 మణులనుకూడ విడనాడి యుండ లేదు. తనజ్యేష్ఠసోదరుని
 స్త్రీడరువృత్తిలో బ్రవేశపెట్టి అతని కన్నివిషయములలోను
 సహాయముగా నుండెను. కన్యసోదరుని యింగ్లండునకు పంపి
 విద్యను గఱపి అభివృద్ధిలోనికి దీసికొనివచ్చెను. భర్తృవియో
 గము కలిగిన సోదరీమణులు తనగృహమందే యుండెడివారు.
 వీరందరును సౌఖ్యముగాను, స్వేచ్ఛగాను జీవనము చేసిరి.
 చిత్తరంజను డెప్పుడును వారిని పట్లెత్తుమాటనుకూడ ఆడి
 యుండ లేదు. కుటుంబములోనవారిని, బంధువులను సమభావ
 ముతో జూచెను. ఇంకను అనేకమంది మిత్రులను ఆపదకాల
 ములో గాపాడెను. ధనసహాయము చేసెను.

చిన్ననయస్సులోనే చిత్తరంజనుడు బెంగాలుదేశము నకు ప్రధాననాయకు డయ్యెను ఇతనిదేశాభిమానము అపారము. ధర్మకార్యములం దాసక్తి గలవాడు. ఇతనిమేధాశక్తి కంటు లేడు. స్వయమన్న దేమియో నీతనికి డలియదు. తన జిత్రయొక్క ప్రకాశమైన జ్యోతినిబట్టి నిధానముగా ధర్మ కార్యములను జేయువాడు దేశసేవయే యితనికి ప్రాధాన్యము. అందును తనస్వనిషయము నెప్పుడును చూచుకొనలేదు. దేశ సేవ దేశముకొరకే యని యితనియభిప్రాయము. ఇత డేవిషయములో నెవరినిగాని కొటియుండలేదు. ఇతనికి స్వతంత్ర జీవన మన్న యెక్కువ అభిమానము. భీతిలేక యెంతటివారి యెదుటనైన నిశ్చయమైన హృదయముతో మాట్లాడగలడు. నైసర్గికముగా నితడు పదిమందిలోను విచ్ఛలవిడిగా దిరుగు వాడుకాడు. కాని యితనిలోనున్న గొప్పగుణములు విశేషము ఇతనిని ప్రసంగమునకు వెల్లడిచేసి వృత్తిలోను రాజకీయములో కూడ ముందంజవేయించెను. ఇతనిధనార్జనమునకు మిత్రము లేదు. అంతకు రెట్టింపు వ్యయపఱచెను. అంతయు సద్వినియోగమేగాని దుర్వినియోగ మెంతమాత్రమును లేదు. ఇతడు చేసిన దానధర్మము అపారము. ఈవిషయము మన కంతగా డలియదు కష్టములో నున్నవారిని జూచి యితడు సహింప లేదు. వెంటనే వారిబాధలను తొలగించినగాని తనకు మన శ్శాంతి కలుగదు. 'పరోపకారార్థ మిదం శరీరం' అను జనవాక్యము ననుసరించినవాడు.

దేశసేవయు దేశాభివృద్ధియు సుత్తములమీద నాధార
పడియుండునని యితని యభిప్రాయము. ఇతడు విద్యార్థిగా
నున్నప్పటినుండియు తనసహాధ్యాయులకేయు దేశము కలిగించు
నుపన్యాసముల నిచ్చుచుండెడివాడు. 1921 సంవత్సరము జూ
న్యూవరి 21 తేదీని ఒకగొప్పవిద్యార్థినమావేశము కలకత్తావట్ట
ణమందు మిర్జాపూర్ స్కేప్స్ లో జరిగెను. అప్పుడు మహా
త్ముడు విద్యార్థుల కొక ఉపన్యాసమిచ్చిన తరువాత శ్రీచిత్త
రంజనదాసుని మాట్లాడుమని విద్యార్థులు కోరగా దాసు యీ
రీతిగా మాట్లాడెను. “యువకులారా! సోదరులారా! ఈక్షణ
మున మీరు చేయవలసిన విధి యొక్క టున్నది. మీరంద
రును కాలేజీలను వదలి యిక్కడ సమావేశమైతిరి. తిరిగి మీరు
కాలేజీలలో బ్రవేశించినచో బెంగాలుదేశ మంతటికిని యప్ర
దిష్టతెచ్చినవా రగుదురు. ఈయుద్యము (నాన్ కోపరేషన్)
యొక్క జయాఫలములు మీచేతులలోనున్నది. ఇదివరలో
నే నిదియే చెప్పియుంటిని. ఇప్పుడుకూడ నీవిషయమునే నొక్కి
పక్కాగించుచుంటిని. ఇప్పుడు మాముఖ్యోద్దేశ మేమన—
విద్యార్థులు కాలేజీలను పాఠశాలను వదలివేయవలెను. ఉద్యో
గముచేయువారు వారిపదవులకు రాజీనామా నీయవలెను.

సమ మైనన గవర్నమెంటు ఆఫీసులను వీడి ఉద్యోగులు
జయతుకురావలెను. దేశమాలకు సేవచేయవలెను. ఇందు ముఖ్య

ముగా మాకు కావలసినది మీబోటియువకులు. కాలేజీలను పూర్తిగా మానుకొనవలెను.

కలకత్తా యూనివర్సిటీ స్వదేశసంబంధమైనదని యెవరైన చెప్పినను మీరామాటలను విశ్వసించవద్దు. కాలేజీలోను యూనివర్సిటీలోను పనిచేయు నుపాధ్యాయులనుబట్టి మనము తీర్మానము చేయరాదు. అందు పనిచేయువారు హిందువులు కానీ తదితరులుకానీ ఈవిషయంతో మనకు బనిలేదు. అది ప్రస్తుతప్రభుత్వముతో సంబంధము కలిగియున్నదా లేదా? అనువిషయమే మనకు గావలయును. ఏరు మీమ్ములను తప్పుదారిలో బెట్టెదరు. తప్పుభిక్షప్రాయములను బోధించెదరు. ఏకాలేజీయైనను కట్టినవారిలో నిమిత్తము లేదు. ప్రవేశించి పనిచేయువారిలో నిమిత్తము లేదు. ఏప్రభుత్వవిధానములోనది నడచుచున్నదను విషయమే మనకు గావలెను; ఇక్కడకు కొంతదూరములోనున్న యూనివర్సిటీ మనకు స్వరాజ్యము వచ్చుటకుముందే అడుగంటవలసియున్నది. ఇట్లు జరుగుటకు మీరే కారకులై యుండవలెను. ఈవేళటిరోజున మీరు మీకాలేజీలను వదిలినచ్చినందువల్ల ప్రజాసము లేదు. దీనిని పొడిగించి దీనిఫలితమును గమనింపవలయును.

ప్రస్తుతము మన కార్యాన్వేషణమునకు స్వదేశీ యూనివర్సిటీ మనే కవసరము కాదు. అట్టిది అవసరమని మీబుద్ధికి

తోచినచో ఆపనియు మీచేతులలోనే యున్నది. అట్టి నేషనల్ యూనివర్సిటీని నిర్మించెదనని నేను మీకు వాగ్దాన మిచ్చుచున్నాను. నామాటయందు మీరు విశ్వాసముంచవచ్చును.

నేను చేయుకార్యమున కెవరును అడ్డురాలేరు. నావాగ్దానమునునేను నెఱవేర్చగలను. నేను నావాగ్దానమును నిలబెట్టుకొనకలుగుదునను విశ్వాసము మీకున్నచో మీగుకూడ మీ వాగ్దానమును నిలబెట్టుకొనవలెను. నేను ప్రస్తుతము రెండు తరగతుల విద్యార్థులనుగూర్చి మాట్లాడుచున్నాను. అట్టివారి పేర్లను నేను వ్రాసికొనుచుంటిని. ఇందు మొదటితరగతి దేశ సేవ చేయువారు. రెండవతరగతివారు రాత్నముమీద పని చేయువారు. మహాత్ముడు అనాదికములోనున్న చర్కాను బయటకు దీసికొనివచ్చెను. ఇదియే మనకు మోక్షము నిచ్చునది. నేను నేషనల్ కాలేజీ నిర్మించినట్లైతే చర్కా నుపయోగించి దారమును వడకుట నేయుట ముఖ్యమైన పాఠములని తెలిసికొనడు. మిగిలినవారికి విద్యకూడ నేర్పింపబడుచు మీరందరును సంసిద్ధులై యున్నప్పుడే నేను ప్రయత్నమును చేయగలను.

కాని మీరు లేనప్పుడు నే నేమియు చేయజాలను. మీబలముమీద నే నాధారపడియుంటిని. మీరు మీమనోధైర్యమును చూపకలిగినపుడు నాకు కొన్ని అక్షలప్రజలయొక్క బలము జేకూరును.

నేనెవరినని నాలో నేను ఆలోచింపగా యువకులబలము మీద నాధారపడి యుంటినని గ్రహించుచుంటిని. మీకొకట పాటుపడుటకై నడుము కట్టుకొనియుంటిని. విద్యనేర్చిన ప్రయోజనము లేదు. ప్రస్తుతము మీరు నేర్చుకొనువిద్య బానిసత్వమును బలము చేయుచున్నది. గౌరవహీనమైన విద్య నభ్యసించుచుంటిరి. స్వాతంత్ర్యశక్తి నశించుచున్నది. వ్యసనము లందు దగుల్కొనుచుండిరి. ధనమును దుర్వినియోగము చేయుచుండిరి. మేము ప్రసారంభించు విద్యలో వీటి కేమియు నవకాశము లేదు. హిందూదేశమునకు దగినట్లును ధర్మమార్గమున నడపగలము. దుర్వ్యసముల చేయుట కవకాశము చిక్కదు.

మాతృసేవకు మార్గ మేర్పడును. పాశ్చాత్యుల అభ్యాసములన్నియు తగ్గిపోవును. మేము తయారుచేయు నేషనల్ కాలేజీలో 8 9 సంవత్సరముల ప్రాయముగల బాలురు ప్రవేశింపవచ్చును. 4 5 సంవత్సరములకన్న యీ విద్య నభ్యసించనవసరము లేదు. అప్పుడు నిజమైన హిందువు లనిపించుకొని దేశ సేవ చేయనగును. ఆపరిచయములో బలవత్తరమైన సామాజ్యముతో బోరాడుచుంటిమి. చాలగట్టిప్రయత్నములను చేసినగాని యుద్యమమును సాగింపలేము. జయము చేకూరుట చాలకష్టమై నట్లుగుపించినను నిశ్చయముగా జయప్రదము కాగలదు. దీనికి మనమనస్సే ప్రధానము. మనపట్టుదలయే ముఖ్యము. ఖిమ్ముల నందఱిని నేనొకవిషయమును

కోరుచున్నాను. ఒక్కసంవత్సరము పూర్తిగా మీరు విద్యను కట్టిబెట్టి స్వరాజ్యముకొరకు బ్రయత్నము చేసినచో మీ శ్రమకు ఫలితము తప్పక యుండును. ఇది మీ విధియై యున్నది.

మీ ఆత్మపూర్వకముగా మీరే గ్రహింప కలుగుదురు. మీరందరును ముందంజవేయవలెను. మనము చేయు సుద్యమములో కాఠిన్యము పనికిరాదు. నిర్మలత్వము కలిగియుండవలెను. ఇది దౌర్జన్యలాహిత్యమైనయుద్యమమనిమీరు గ్రహింపవలెను. మీరు మరల మీకాలేబుర్గా బ్రవేశించినయెడల మీరు పిటికిపందలనియు నీయుద్యమమున కనర్హులనియుగట్టిగా నొక్కి చెప్పుచున్నాను. మీరీ చురుకులు జాగ్రత్తగా విచారించుడు. మీ ఆత్మయే మీకు నాణ్ణి. మీ విధిని మీరు నెఱవేర్చి వచో దేశమాల సంతోషించి మీ కాలింగన మిచ్చును. ఇది సంపూర్ణస్వరాజ్యచిహ్నమని గ్రహింతురుగాక!”

ఇటువంటి తీవ్రమైన ఉపన్యాసములను సమయము చిక్కినపుడెల్ల చిత్తరంజనకు విద్యార్థుల కిచ్చి వారి కుద్రేకమును కలిగించువాడు. పై ఉపన్యాస మిచ్చినపుడు చాలమంది విద్యార్థులు కాలేజీలను బహిష్కరించి యుద్యమములో జేరిరి. చాలమంది ఉద్యోగస్థులు వారిపనులనుండి విరమించిరి. 1921 సంవత్సరములోనే నాన్ కోఆపరేషన్ ముమెంటు ఒక పెద్ద కలటమువలె దేశమునంతకు బ్రాళిను. ప్రజల నందఱి

మనస్సును కదల్చి వారిస్థానములనుండి కూడ మరల్చెను. 1857 సంవత్సరములో బయలుదేరిన తిరుగుబాటు తప్ప మరల నిట్టియుద్ధము మెప్పుడును రాలేదు. నాటికీ నేడు మహాత్ముడు స్థాపించెను. ఇదియే కాంగ్రెసు. కాంగ్రెసు న్యాయవాదులను కోర్టులకు బోవద్దనియు, టైటిలున్నవారు వాటిని వదలివేయ మనియు, విద్యార్థులను కాలేజీలను బహిష్కరింపమనియు, గవర్నమెంటు సేవకులను రాజీనామా నీయమనియు, ఫోషించుచుండెను. ఈసమయములో టాగూరుమహానీయుడు తన నైట్ హుడ్ వీడెను. చిత్తరంజనదాసు కోర్టునకు వెళ్లుట మానుకొనెను. నెలకు కొన్ని వేలరూపాయల ఆదాయముగల వృత్తిని వదలుకొనెను.

వేలకొలది విద్యార్థులు కాలేజీలను వదలి బయటకు వచ్చిరి. ఈసమయములలో సుభాష్ చంద్రబోస్ ఐ. సి. యస్. పూర్తిచేసి కలక్టరుపదవిలో నుండెను. చిత్తరంజనుడు చేయు ప్రచారములో నతడు నిమగ్ను డయ్యెను. మహాత్మునియొక్క ఉపన్యాసములను విని చెదరిన మనస్సు గలవా డయ్యెను. ఇతనియొక్క సందిగ్ధావస్థను జూచి కుటుంబములోనివారును స్నేహితులును తనపదవికి రాజీనామా నీయవద్దని బ్రతిమాలిరి. ఒకనాడు సుభాష్ నిశ్చయమైన మనస్సుతో తనఉన్నతపదవికి రాజీనామా నిచ్చివేసెను. ఆరోజునుండియు సుభాసునకు చిత్త

రంజనుతో మైత్రి కలిగెను. కృమకృమముగా వీరిద్దఱకు నన్యోన్యత యధిక మగుచుండెను. సుభాస్ మాండలె జైలులో నుండగా దాసుయొక్క మరణవార్తను వినెను. అప్పటివరకును సుభాసు చిత్తరంజను నొకగురువుగా భావించుచుండెను. మరణ వార్త వినిన వెంటనే యతడు నిశ్చేష్టుడై పోయెను. నవనాడులు కుంగిపోయినవి. మంచిధీరత్వము కలిగిన సుభాసంతటివాడు చిన్నపిల్లవానివలె నేడ్చెను. తనజీవితము నిరుత్సాహమైనట్లు గ్రహించెను. తాను చేయుప్రతియుద్యమములోను చిత్తరంజను అభిప్రాయము లేనిదే ప్రారంభించువాడు కాడు. అతని సహాయమే తనకు దైవనియోగ మనిపించెను. అట్టితరుణము తనజీవితములో నికరాదని గ్రహించి నిరుత్సాహు డయ్యెను. తనజీవితాశకు భంగము కలిగెను. తనపదవినుండి తొలగిన వెంటనే చిత్తరంజను డితనిని ప్రోత్సహించి నేషనల్ కా లేజ్ లో ప్రిన్సిపాల్ గా నియమించెను. గయాకాంగ్రెసులో నితడు దాసును నెంటాడి యతనితో బాటు కొన్నిలు ప్రవేశమునకు నమ్మించెను.

ప్రతివిషయములోను దాసుచెప్పినదే తనకు వేద వాక్య మయ్యెను. చిత్తరంజనుడు కలకత్తాలో 'ఫార్ వర్డు' అను నొకపత్రికను స్థాపించెను. తనఅభిప్రాయములను ప్రజలకు విపులముగా వెల్లడిచేయుట కితడు దీనిని ప్రచారములో బెట్టెను. ఈపత్రికకు సుభాస్ చంద్రబోస్ సంపాదకుడుగా నుండి పనిచేసెను. 1924 సంవత్సరములో కాంగ్రెసుపార్టీ

జయలులో నుండగా దాసు కలకత్తాకార్యరేషనకు మేయ
రయ్యెను. అప్పుడు సుభాసును ప్రధాన యెక్జిక్యూటివ్ అఫీస
రుగా నుండుమని పట్టుపట్టెను. ప్రతికార్యములోను సుభాస్
అతనికి కుడిభుజముగా బనిచేయుచుండెను. వారిప్రేమాను
బంధము దినదినాభివృద్ధి చెందుచుండెను.

ఇట్టిసమయములో నకస్మాత్తుగా దాసు చనిపోయెను.
బెంగాలులో దాసుయొక్కడే గొప్పదేశసేవకుడు. ఇతరు
లెప్పుడును లేరు. అచిహమునుండి తానే స్వయముగా కార్యా
లోచనలు చేసి ప్రారంభించుచుండెను. సేన్ గుప్తతో సుభాస్
చాలాచాలవైరములు కలిగి బెంగాలుదేశముయొక్క రాజకీయ
విధులను మాన్పు కలిగించినవి. ఇతరమైన కష్టములు చాలగా
సుభాసునకు కలిగినవి. చిత్తరంజనుడే సజీవుడై యున్నయెడల
యతని కన్నికష్టములు రాకపోవును. దాసు వాటినిన్నిటిని
పనుర్ధించి యుండును. సేన్ గుప్త విషయములో దానే జయ
మును గాంచెను. దీని కితనిధీరత్వమును మనోనిశ్చయములే
కారణములైనవి. ఈమనోస్వభావము నితడు దాసునుండియే
గ్రహించెను. చిత్తరంజనుడే యితనికి రాజకీయమైన విషయము
లలో నెట్లు ప్రవర్తింపవలయునో బోధించెను. చిత్తరంజనుడు
బెంగాలులో నిద్దరు ముగ్గురు నాయకులున్నగాని ప్రచారము
నకు వీలుగానుండదనియు సుభాసు మంచిమేధావి యనియు
గ్రహించి యతనిని రాజకీయములలో నుత్తీర్ణుని చేసెను.

1905 సంవత్సరములో బెంగాలు రాజప్రతినిధియగు మార్క్విస్ కర్జన్ బెంగాలు దేశమును కురాప్తిములుగా విభజించుటకు ప్రయత్నము గావించు. తూర్పు బెంగాలు రాష్ట్రము, పశ్చిమ బెంగాలు రాష్ట్రమనియు విభజించి రెండు రాష్ట్రములకు నిర్దేశ గవర్నరులను నియమించుట కేర్పాటు చేసెను.

దీనికి బ్రటిషు ప్రభుత్వము వారంగీకరించిరి. ఈ రాష్ట్ర విభజన ప్రజల కెంతమాత్రము నిష్పము లేదు. ప్రజలలో హాలాహలము బయలుదేరెను. ప్రతిచోటను సభలు జరిపి యీ తీర్మానమును ఖండించుచుండిరి. 1905 సంవత్సరము ఆగస్టు యేడవ తేదీని ఆనరబుల్ మహారాజు సర్ మనీంద్ర చంద్రానుండి ఆధిపత్యము కింద గొప్ప పథన జరిపి రాష్ట్ర విభజన తీర్మానమును తీవ్రముగా ఖండించి విదేశ వస్తువులను విసర్జించుటకు తీర్మానము సల్పిరి.

ప్రజలలో విదేశ వస్తుబహిష్కార ప్రచారము జరుగుచుండెను. ఈ సమయములో నిదినరకు కాంగ్రెసునకు ప్రసిద్ధులుగానున్న వాడును ప్రస్తుతము నృధ్వాన్యమువచ్చి జబ్బు స్థితిలోనున్న 'ఆనందమోహనబోసు' ను కలకత్తానుండి అప్పుడు సర్క్యుల్ రోడ్ ప్రాంతమునకు తీసికొని వచ్చి యతనిచే నక్కడొక రాతిని స్థాపింపజేసెను. ఈ స్థలము రెండు రాష్ట్రములకును మధ్య ప్రదేశము. ఇక్కడొక మందిరమును

గట్టి రెండురాష్ట్రములను నుపయోగించుటకు ప్రజలకభిప్రాయముకలిగెను.

ఈ రెండురాష్ట్రములు వేరుకావనియు, నొకటే రాష్ట్రమనియు నీరాష్ట్రప్రభువుల కధికారము లేదనియు ప్రజలు ఘోషించుచుండిరి. ఎక్కడజూచినను అల్లర్లు, అధికముగా నుండెను. ప్రజలు రాష్ట్రప్రదేశములలో దిరుగువాటు చేయుచుండిరి. చాలామందిమీద ప్రభుత్వమువారు కేసులను బెట్టుచుండిరి.

ఇక్కడొక చిన్నవిషయమును వ్రాయుచుంటిని. సర్ జగదీష్ చంద్రబోస్ చిత్తరంజనుని బావమరిది. ఇతడు గొప్ప శాస్త్రవేత్త. వృక్షశాస్త్రమును పూర్తిగా జదివి దానిలో నమోఘమైన పరిశీలనచేయుచుండెను. నూతనమగు వృక్ష శాస్త్రసంబంధమైన విషయములను ప్రమాణములలు వెల్లడి చేయుచుండెను.

ఇతడు వృక్షములకు మనవలెనే హృదయముగలదనియు గుండెశబ్దము మనకువినబడుననియు అనుభవనీయమైన విషయములను ప్రత్యక్షముగా వ్రాసెను. దీనిని బ్రిటిషుప్రభుత్వమంగీకరించయుండలేదు. దీనికికారణము బెంగాలులో జరుగుచున్న అల్లరులేయని ప్రహంపవలసియుండును. కాని జగదీష్ ప్రామాణికములుగా వృక్షములనుబట్టి తానువ్రాసినవిషయము

లన్నిటిని రుజువుచేసి బెంగాలు శాస్త్రవృద్ధిలో మొదటిదిగా నున్నట్లు వెల్లడిచేసెను.

అప్పుడు దొరతనమువారుకూడ దీని కంగీకరించిరి. జగదీశ్, సి. సి. మొదలగు శాస్త్రజ్ఞులనేకులుగలరు. వీరు గొప్ప పరిశోధానశక్తికలవారు. కాని యిట్టి క్లిష్టసమయములో సీత శాస్త్రప్రచురణలకు సావకాశము లేకయుండెను. ప్రజలలో నమితమైన అల్లరులు సాగుచున్నవి. ఈ సమయములో నిండా రోపణచేయబడిన వారందరకు, కోర్టులకు విచారణసమయము నచ్చినది. ఇందు కొంతమందికి చి త్త రంజనును పనిచేసి జయము గాంచుచుండెను. కేసులను మగచినిపుణాతో నడపుటవలన చి త్త రంజనునకు వృత్తిలోను, రాజకీయముగాను మంచికీర్తి వచ్చెను.

తన మేధాశక్తి నుపయోగించి న్యాయాధిపతికాచోక్తి జక్కకుండ కేసును వాదించుచుండెను. ఇతని వాగ్దానశక్తి కందరును ఆశ్చర్యపడుచుండిరి. 1906 సంవత్సరములో ఆగస్టు 6 తేదీని నందేమాతరం బయలుదేరినది. దానిలో అరనిండు ఘోషపై గొప్ప నేరము నారోపించి ప్రభుత్వమువారు కేసును పెట్టిరి. ఈ కేసులో చి త్త రంజనును ఆరుమాసములు మిక్కిలి శ్రమపడి జయముగాంచెను. దాసుయొక్క ఆగ్గ్యమెందును చదివి ప్రజలు ఆశ్చర్యపడిరి.

ఈ కేసులో ధనమును గడించకపోయినను దాన్ని వేయిరెట్లు కిర్తినిగడించెను. మఱియు సంధ్యాపత్రికా సంపాదకుడగు బ్రహ్మాబందమ్ ఉపాధ్యాయునిమీదను, యుగంధర్ పత్రిక సంపాదకుడగు భూపేంద్రినాథ్ దిత్తుమీదను అరాజక విషయములను వ్రాసినందుకు ప్రభుత్వము కేసు నారోపించెను.

ఈరెండు కేసులలోను చిత్తరంజనుడే పనిచేసి జయము గాంచెను. పత్రికా సంపాదకులకు పత్రికలను ప్రచారములో నుంచెనపుడు ప్రభుత్వప్రజలయొక్క నిజమైన అభిప్రాయములను వెల్లడిచేయుట వారివిధియైయున్నది. అంతమాత్రమున వారు శిక్షార్హులు కాబాలరనియు, తీవ్రమైన వారి అభిప్రాయములను వెల్లడిచుటకూడ నిందితముకాదని చిత్తరంజనుడు వాదించెను. ఈవిధమైన కేసులన్నిటిలోను చిత్తరంజనుడు తన మేధానిపుణులను జూపి జయముగాంచి న్యాయాధిపతులను ప్రజలును కూడ దిగ్భ్రమచెందించెను. అప్పటినుండియు కేసులధికమయ్యెను. సానకాశములేక కొన్ని కేసులను తిరుగ గొట్టుచుండెను. ప్రజలధికముగా వచ్చుచుండిరి. స్నేహితులతో మాట్లాడుటకుకూడ చిత్తరంజనుకి తీరిక లేకయుండెను. తన రాబడి అధికముగానున్నను శ్రమయెక్కువగా నుండెను. చాలమందితని సలహాలనుపొంది చిత్తరన్యాయవాదులలో బనిచేయుచుకొనుచుండిరి.

మఱియొక కేసు బయలుదేరెను. కింగ్సుఫోర్డు అనునతడు డిప్రెస్సజ్జిగానుండెను. ఇతడు కొన్ని కేసులలో బాహుళ్యమైన శిక్షలనువిధించెను. ఇది ప్రజలకు కష్టముగానున్నది. బెంగాలులో మొపటినుండియు రివల్యూషనరీపార్టీయున్నదను విషయము మనకు తెలిసినదే! 1908 సంవత్సరము యేప్రిల్ నెలలో కుదీరన్, ప్రఫుల్లచక్ అను నిద్దరుబాలురు రివల్యూషనుపార్టీలో బనిచేయుచుండిరి. వీరు కింగ్సుఫోర్డును చంపుటకు బ్రయత్నము చేసి, అతడు తిరుగుచుండు బండివంటిబండియే పోవుచుండియందు జడ్జియుండెననిభ్రమించి దానిపై నొక బాంబునువేసిరి. కాని ఆ బండిలో నొక కుటుంబీకులు ప్రయాణమై పోవుచుండిరి. బండిలో నున్నవారికి దెబ్బలు తగిలెను. బండివాడు వెంటనే చనిపోయెను.

ఇది జరిగినవెంటనే బాలురు పలాయనమైరి. కాని పోలీసు గట్టిగా దరియాప్తుచేసి బాలురను పట్టుకొనిరి. వారి కోరిక నెఱవేరికపోయినను తుదికిది ప్రమాదమైన కేసులయినది. ఈ కేసులోగూడ చిత్తరంజనుడే వాదించవలసినవచ్చెను. రివల్యూషనరీపద్ధతుల నితడంగీకరింపకపోయినను స్నేహితులు ప్రోద్బలముచే నీ కేసును తీసికొనెను. బాలురను కేసునుండి తప్పించుటకు జాలశ్రమతీసికొని పనిచేసెను. మిక్కిలి చమత్కారముగా కేసులోవాదనచేసెను. ఇటువంటి కేసులో బనిచేసి

చాలమట్టుకు జయమును గాంచుటచే లిపారమైన కీర్తిని గడించెను. మారదేశములనుండికూడ ప్రజలితని వగ్గరకు వచ్చుచుండిరి. ఇతనివృత్తిలో ధనార్జనమధికముగా నున్నది.

ఇంతటి ఆదాయము ఇదివర కేన్యాంబాదికి వచ్చియుండుట మనమెఱుంగమనియే చెప్పవలయును. 1917, 18, 19 సంవత్సరములలో చిత్తరంజనుయొక్క సంవత్సరాదాయము మూడులక్షలరూపాయలు. 1920 సంవత్సరములో నెలకు 50000 రూపాయ లాదాయమునకు శక్కువ లేదు. వృత్తినివదలువర కిదియే యాదాయము. ఇంతధనమును చిత్తరంజనుడు విచ్చలవిడిగా దానధర్మములను చేసెను. ధనాపేక్ష లేనివాడగుటచే నధిక ధర్మకార్యములను చేసెను. 1921 సంవత్సరములో గాంధీ యుద్యమము ప్రచారములోబడి గాంధీజీ సహకార మేర్పడినవెంటనే భాగ్యపుంజమగు తనవృత్తిని బహిష్కరించెను. ఇంతటి త్యాగముచేసి దేశసేవ ప్రారంభించెను.

చిత్తరంజనునకు ప్రాక్టీసుచేయు సమయములో లార్డు మింటో, లార్డు మార్లా, హార్జింగ్ ప్రభువు మొదలగువారు వైస్రాయి పదవులలోనుండి వెళ్ళిరి. హార్జింగ్ ప్రభువువొదలివల్క్యాషనరీపార్టీవారు బాంబును వేయగా ప్రమాదమైన గాయములు తగిలినవి. వెంటనే యతనిని చికిత్సాలయమునకు

తీసికొనిపోయి బ్రతికించిరి. రివల్యూషనరీపార్టీయొక్క ఘోర కృత్యములను చిత్తరంజనుడువిని సహించలేక విచారించుచుండెను. ఈపార్టీని హతమార్చవలెనని యతని అభిప్రాయము. దీనివిధానమెట్టిదియని యతడు మిక్కిలి శ్రమపడుచుండెను.

ప్రజలకు హృదయకాతన్య మెంతమాత్రమును పనికిరాదనియు, క్రూరకృత్యములు మనస్సులో జనింపరాదనియు, ఎట్టి అమానుషములు హరింపచేయుటకు బ్రజలు కొన్నిపద్ధతుల ననుసరింప వలయునని చెప్పెను.

ముఖ్యముగా విద్యావంతులగు ప్రజలందరును హిందూ దేశ పూర్వచరిత్రములను చదువవలెను. ఇతరు దేశ చరిత్రలను కూడ చదువుట మంచిది. ఈవిషయములనువిద్యాహీనునకు బోధింపవలయు. మనకు ప్రస్తుతము ప్రభువులు అంగ్లేయులు వారిపద్ధతులను ప్రజలు విసర్జింపవలయును. వారిపనులనుమనము చేయరాదు. చిన్నగ్రామములు కుగ్రామములు సశింపకుండజూడవలెను. వాటివృద్ధికై పాటుపడవలెను. పట్టములో జనాభివృద్ధి యెక్కువగాకుండ చూడవలయును.

జనాభాను గ్రామములోనికి సమర్థింపవలయు. గ్రామములలో ప్రజాసౌకర్యములను చేకూర్చవలయును. గ్రామము

లో ఆరోగ్యపరిస్థితులను కాపాడి రైతాంగము సుఖముగా నుండునట్లు చేయవలెను. వ్యవసాయదారులకు చేతిపనులనుకూడ నేర్పవలయును. సంవత్సరములోకొన్నిమాసములువారికి పనిపాట్లుండవు. అప్పుడు వారీచేతిపనులనువృద్ధిచేయుదురు. ఇవన్నియు ధనమును గడించు విధానములు. బెంగాలుదేశములో నిదివరకు తయారైన వస్తువులవిషయమై గమనింపవలయును.

వీనితో వర్తకము చేయుటకును తయారుచేయుటకును, వీలుగానుండును. ఇతరదేశములలో పరిమితమైన వస్తువులను వచ్చును. ప్రజలకు ముఖ్యమంగా నున్న పన్ను వస్తువులలో చిన్నవర్తకములను ప్రారంభించి దానిని సమీకరించు వలెను. ధర్మమైనధర్మలతోనే యుక్తివర్తకమువలన ప్రముఖము పొందవచ్చును. మనము మిక్కిలి అవసరమైన వస్తువులులేక్క అన్నివస్తువులను విదేశములనుండికొనుటకు దీనిమతి చేయుట కవకాశమియరాదు. ప్రతివస్తువును యిక్కడనే తయారు చేయుటకు బ్రయత్నము చేయవలెను. బహుత్కృత పెల్లుబిడ లో నెక్కువలాభములను గడించుటకు బ్రయత్నము చేయుట మంచిది.

ప్రజల కనుకూలమైన పద్ధతులమీద ధనసహాయము చేయు బ్యాంకులను వివిధజిల్లాలో నిర్మింపవలయును. దీనివలన వాణిజ్యమున మనప్రజలకుకూడలకు చేయూతగానుండును.

దీనికి ముఖ్యముగా దేశభిక్షానులు కలిగియుండిన బాగుపడును. మఱియు మీరు నేర్చినవిద్య సరియైనదని గ్రహింపవలయును. విద్యానియోగము సవ్యమైన మార్గములో లేకపోయిన ప్రయోజనములేదు. మీరు యేవిషయముపై ననుకార్యక్రమములో జూపవలయునుగాని వట్టిమాటలతో సరిపెట్టిన ప్రయోజనములేదు. దేవసేవ కనుమాయిపైన విద్యనేర్చినవో మీమేధాశక్తి తప్పక వృద్ధిపొందును. వీనివలన దేశమునకును ప్రయోజనముగాక ప్రయోజనమున్నది. తిప్పయను బెంగాలీభాషకే ప్రాధాన్యమియినలెను. ఇదియే వ్యవహారికభాషలో నుండవలయు. ఇట్టి విధతులను సంగ్రహముగా ప్రజలు గ్రహించినపుడు దేశమునందు నేమియో వారికి బోధపడును దీనివలన దౌర్జన్య రాహిత్య ములనడును. ప్రజలలోనున్న క్రూరావేశము పుట్టిగా నశించును.

1917 సంవత్సరములో చిత్తరంజనుడు పూర్తిగా రాజకీయములో బ్రవేశించెను. తీవ్రమైన ప్రచారములనుకూడ చేయుటకు బ్రయత్నముచేసెను. కోర్టులకు వేసవికాల సెలవులు లుచ్చినపుడు బెంగాలులో ప్రతిగ్రామమునకునుబోయి వారి పరిస్థితులను గమనింపవలయునని ప్రయత్నముచేసియు చిత్తరంజనుడు పూర్తిగా సాగింపదలచెను. చిట్టగాంగులో నుండేకమైన నుపన్యాసము నిచ్చెను. ఈ సందర్భములో మోడరేటు

పార్టీవారిని గట్టిగా మందలించెను. ఈపార్టీనాయకుడైన సురేంద్రనాథ్ బెనర్జీని ధూర్తుడని నిందించెను. ఇవడు దేశద్రోహము చేయుచుండెననియు, నతని యుపన్యాసములను విని ప్రజలు మోసపోవుదురనియు జెప్పెను. ఇక్కడకొన్ని విషమపరిస్థితులలో ప్రజలు తగుల్కొనిబాధపడుచుండిరి. స్వతంత్రహక్కునకు లేక స్వరాజ్యమునకా ప్రయత్నముచేయునదని వార్తప్రశ్న. దాసు 'స్వరాజ్యమునకే' యని విశదముగా నొక్కిచెప్పెను.

1920 సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెలలో గాంధీమహాత్ముడు నాన్ కోప రేషను మూమెంటును స్థాపించుటకు ప్రయత్నము చేయ చిత్తరంజను డడ్డుతగిలెను. మహాత్ముని ప్రచారమున కతడు గొప్ప యాటంకమాయెను.

మహాత్ముడు తన యాత్మపరిశోధనవలన మరల నాగ పూరులో వీరిద్దరును సమావేశమైనపుడు చిత్తరంజనుని వశపఱచుకొనెను. తన అభిప్రాయములన్నిటిని అతని మనస్సునకు నాటించెను. వాఠాక యొడంబడికలోనికి వచ్చిరి. దీనినే దాసు గాంధీ ఒడంబడికయందురు.

చిత్తరంజనుడు కలకత్తాకు తిరిగివచ్చి వెంటనే గాంధీ తత్వము నవలంబించి ప్రచారముచేయుచుండెను. ఇతనికిట్టి మార్పువచ్చుటకు మహాత్ముని శక్తియేయని ప్రజలు గ్రహింప

కలిగిరి. దేశసేవయన ప్రజాభిప్రాయముతో గూడినదిగాని గాంధీతత్వవిచారణకాదని దాసు గ్రహించి అనుభవసీయమైన ప్రజాభిప్రాయమునుబట్టి కర్తవ్యమును నడుపుచుండెను. హిందూ మహమ్మదీయ సమ్మేళనమునకై చిత్తరంజనుడుచాల పాటుపడెను. ఇతనికిట్టి అభిప్రాయమున్నట్లు 1917 సం॥న అక్టోబరు 7 తేదీని కలకత్తాలో హిందూ మహమ్మదీయులు సభ చేయగా దాసు యాసభకధిపతిగానుండి మాట్లాడిన మాటల వలన మనము గ్రహింపగలము.

‘ఆర్యులారా! ఈ ప్రొద్దుట అక్రమఖాన్ నన్ను సభకు ఆధిపత్యము వహింపమని కోరగా మిగుల సంతోషించితిని. ఇప్పుడు జరుగుచున్న యుద్ధమము హిందువులకును, మహమ్మదీయులకునుగూడ సమానమే! 1905 సంవత్సరములో నొకా నొక కాలమందు నేనును నా మిత్రును బెకిన్ చంద్రపాలును, యెప్పటికైనను హిందూ మహమ్మదీయులు కలిసి ఒకేవిషయమై పనిచేయుమని అనుకొంటిమి! ఆ తరుణమిప్పుడు వచ్చినది. కాని అట్టి సమయమంతర్వారలో వచ్చునని నేననుకొనలేదు. ఈ తరుణములో రసూయమరణము నాకు విచారమును కలుగజేయుచున్నది. అతడు సజీవుడైయున్నచో నీయుద్ధమములో గొప్పసహకారిగా నుండెడివాడు. మతభౌతికములన్నను హిందువులకును మహమ్మదీయులకును స్నేహభావమును వృద్ధిచేసి దేశసేవ చేయుటకు గొప్పప్రయత్నములు చేసిన

వాడు. మహమ్మదీయులలో నత డగ్రగణ్యుడని చెప్పకతప్పదు. గొప్ప బుద్ధిశాలి. దూరదృష్టి గలవాడు. విద్యావంతుడు. రాజకీయములో ననుభవము గలవాడు. అన్నిమతములవారు అతనిని సమముగా గౌరవించిరి. నేను ప్రస్తుతము కొంతమంది పేర్లను చెప్పచున్నాను. మొదటివాడు మహమ్మదాలీ. ఇతడు విఖ్యాతిపొందిన మహమ్మదీయుడు. దేశ సేవయే తన జన్మకృత్య మని తలంచినవాడు. ఇతడు కలకత్తాలో నున్నపుడు నాతో రాజకీయవిషయములను గూర్చి సంప్రదించెనువాడు.

అతనిసోదరుడు డాక్టర్. ఇతనిని నేను స్వయముగా నెఱుగను. కాని హిందూమహమ్మదీయ కూడకత్త యితడు గొప్ప శ్రమను వహించుచుండెనని నేను వినియున్నాను. మూడవది పేం సుందరచక్రవర్తి. వీరేగాక తదితరులుకూడనుండురి. వీరిని యింటర్న మెంటులో నుంచుటకు నందువలన బెంగాలంత యును విచారగ్రస్తమైయున్నది. ఈవిషయమును నేను గట్టిగా మీఠరిపునకూడ ఖండించుచుంటిని. ఇట్టి అవయోగమైనకార్యము బ్రటిష్ ప్రభుత్వ క్షీణదశ ముందురానున్నదని తెలియుచున్నది. ఇది పరిజ్ఞానము నుపయోగించి చేసినపనికాదని నాలభిప్రాయము.

దేశములో ప్రశాంతము కలిగించుటకై తగినచర్యను తీసికొనవలసియుండునని బ్రటిష్ ప్రభుత్వము చెప్పెను. కాని

దేశములో నెంతవరకు ప్రజలకు సౌకర్యమును వారు కలుగ జేయుచుండిరి. ఏ దేశములోనైనను ప్రభుత్వ మొకవ్యక్తిని తన స్వాతంత్ర్యమునుచదలి, మతమునుచదలుమని చెప్పట కధికారమున్నదా? ప్రజలయొక్క మతవిషయములతో సంబంధము కలుగజేసికొనకూడదు. వీలైనంతవరకు వీరిస్వాతంత్ర్యశక్తిని అణచివేయరాదు. కాని దేశములో ప్రశాంతముకొఱకు పాటు పడివలెను. మీరందఱును హిందువులనియు మహమ్మదీయులనియు మతవిషయములను వహింపక సోదరభావముతో నేకగ్రీముగా నిశ్చయమైన మనస్సుతో దేశసేవ చేయుటకు సంసిద్దులుగా నుండుడు.

మీ అభిప్రాయము ప్రకారము మీరు ప్రవర్తించుటకు మీరు సర్వాధికారమున్నది. ఎవరి అభిప్రాయములు వారు ప్రసించునును పెల్లడిచేయవచ్చును. కాని దేశసేవ కరుగుణముగానుండునట్లు చేయవలెను. మీలో ప్రతివారికిని వేరువేరు అభిప్రాయము లుండవచ్చును. నాలభిప్రాయము వేరుగానుండవచ్చును. ప్రభుత్వముయొక్క అభిప్రాయములు వేరుగానుండవచ్చును. ఇందు వ్యతిరేకాభిప్రాయములు చాలగా నుండవచ్చును భదాభిప్రాయములు కలిగియున్నవారు శిష్యులగుదురా! వీని వలన నననాగరికమైన చరిత్రలో లోపముకలుగునా? వెనుకటి రోజులన్నియు పోయి నూతనప్రపంచము వచ్చినదని నేను భావించుచుంటిని. 1857 సంవత్సరలో ప్రభుత్వచట్టము ప్రకారము

తీరుగావించిన విధానమునుబట్టి వారు చెప్పినదేమనగా! మానా
మాజ్యపరిపాలములో ప్రజలుకష్టమును భరింపరాదు. ప్రజా
సుఖమునకు మేము పాటుపడుదుము.

వారి మతవిషయలో మేము కలుగ వేసికొనుము. ప్రజా
క్షేమమే మాకు ప్రధానము. ఇద్దియే మనకొక మోగ్నాకార్య
యని మనము భావించెదలయును. ఈచట్టమున కనుబంధముగా
నే వారు ప్రవర్తించవలయును. విశ్వోర్ముర్రాణి చెప్పిన
విషయములుకూడ మీరు చూచుకొనుచున్నారా. ఎనరిమతము
లను మీరు పోషించుకొనుచు లేకయున్నకాక శ్రమపడవల
యును. మనము నా వ్యవస్థనుగా బ్రవర్తించుటలేదు.
మనప్రభువునకు న్యాయశ్రీతి మనము సచచుటలేదు.

మొదట బ్రీటీషు ప్రభుత్వాధిపత్యము మిదికాదు.
కర్మమగుగా మనస్వతంత్రమును అరకట్టుటకు వారు ప్రయ
త్నముచేసిరి. కారణములేనిదే వారు మన స్వాతంత్ర్యమును
పాడుచేయుచుండిరి.

ఈ విషయమై వారిని కలిసి ఆలోచింపవలయు నని
మనప్రజలిడివరిలో సనేకపర్యాయముల కోరియున్నారు. వారు
దీనిని పూర్తిగా విచారించునేమోగాని, దీనికొక చిక్కువచ్చి
నది. తెల్లవారు మనతోకలిసి యిక్కడనుండి వారభిప్రాయ

లును ప్రజలకలవదునట్లు చేసిరి. వారి సంఘాగము మనకు పనికిరాదు. వారిఅలవాట్లన్నియు మనకచ్చినవి. ఈద కివి మనకు దుర్వ్యసనములైనవి. మొదట పర్తకముచేసి ధనము నాజించుటకై బ్రిటిషువారు మనదేశమునకు ప్రవేశించిరి. మొదట వీరి కట్టియాదాయమునులేదు. అప్పటి హిందూదేశపు రాజులతో స్నేహముచేసి నిమ్మదిగా దేశములో బ్రవేశించిరి. క్రమముగా దేశములో బాటుకొనిపోయి దేశమునంతటి నాక్రమించుకొనిరి. మహమ్మదుఅలీ మొదలైన నాయకులు బయటయున్నచో దేశస్వాతంత్ర్యముకొరకు గట్టిగా బని చేయుదురని దొరతనమువారికి తెలియును. స్వాతంత్ర్య మిచ్చినచో ప్రభుత్వాధికారులు తగ్గిపోవలసియుండును. ప్రభు మున యిండియాలో ధనము రాకపోయియున్నచో సప్పుడే వారు వెనుకకు మరలియుందురు.

ఈదేశము ధనవంతమైనదని వారు గ్రహించిరి. ఇక్కడ సమస్తపదార్థములును దొరికును. వెండి బంగారములు దొరకును. అన్నిపంటలు యీ దేశములో పండును. వారికి గావు సినవన్నియు నిక్కడ దొరకును. ఇటువంటి దేశమును పార్లెట్లు వీడి యుండగలరు. వారిలో కొందరు మనకు స్వాతంత్ర్య మిచ్చినచో ప్రజాక్షేమము తగ్గిపోవునని చెప్పుచున్నారు. వీరు రాకముందు ప్రజాక్షేమ మెట్లున్నది? ప్రజలయొక్క విశ్వర్య మెట్లున్నది. మనక్షేమము మనను తెలియును. మనసిరిసంప

దల నెట్లు అభివృద్ధి చేయవలెనో మనకు తెలియును. మనకు స్వాతంత్ర్య మిచ్చిన వారి అయిశ్వరము తొలగిపోవును. వారి శౌకర్యము లన్నియు చెడును. మనమీద నభిమానమున్నట్లు వారు వ్రాయుచుందురు. మీరు వీటి నెన్నడును నమ్మరాదు.

ఈ హిందూమహమ్మదీయ యైకమత్యమును పాడు చేయవద్దు. కలహములకును భేదాభిప్రాయములకును తా వీయ వద్దు. కంజాయింపుగా దేశమునకు సేవ చేయుడు. అప్పుడు స్వరాజ్యము తప్పక వచ్చును.

ఇట్టిఉపన్యాసములను బట్టి హిందూమహమ్మదీయ సంఘమునకై చిత్తరంజనుడు పఠిన శ్రమను గ్రహింపవచ్చును. అనేకవిధములుగా ప్రచారము సాగించి ప్రజలయొక్క అభిప్రాయములను గ్రహించి దేశపరిస్థితులను గాంధీప్రచారమును వారికి బోధించి విరివియైన కట్టుబాటును చేసెను. గాంధీ తత్వమును బూర్తిగా విచారించి దీనిలో నిర్మలమైన ప్రచార స్వభావ ముండినను కొన్నిలులోనికి బవేశించి అక్కడనుండియే సాధించకపోయిన దేశమునకు దగిన అవకాశములు చిక్కవని గట్టిగా ప్రయత్నము చేసి ఎస్కలలోనికి కాంగ్రెసునాయకులను ప్రవేశపెట్టెను.

ఈయద్యమము బెంగాలలో తీవ్రముగా నుండునమయములో అనేక వేలమంది విద్యార్థులను పట్టుకొని చెఱసాల

యిం దుంచెరి. 1921 సంవత్సరము దేశంగునెలలో చిత్తరంజనుభార్యయగు భార్యదేవిని ముఠికొందరి ప్రేమను ఖద్దరు ప్రహరము చేయుచుండగా బట్టగొనెరి. ప్రేమరుషవిద్యార్థుల ననేకులను బంధించిరి.

ఈ విషయమును అప్పటి హిందూదేశమంతటకు బలియబడిచుకుంట గూఢముగా నుంచెరి. దేవివలన దేశములో నెక్కడో జరుగుచున్నను వర్తమానములో ప్రభుత్వాధికారుల పనులను భరింపనివలయును అని వాదించుచు నుంచెరి. అప్పుడు చిత్తరంజను మొగలగురామగురు ప్రహరమైన చర్యతో ప్రభుత్వమునకు దులిపిబడిచుచు ప్రహరము సాగించిరి.

ఈ సమయములో లాన్సు మాంటగు యింగ్లూ గవర్న మెంటులో గొన్ని నిఘానములు తీసికొని వచ్చెను. వీటిని దేశ నాయకు లెందులకు పూనించి యుంకలేదు. ఇవి దేశమున కనుకూలముగ లేక ప్రతికూలముగా నుండును చిత్తరంజను దీనినిఘానములు పూర్తిగా రద్దుచేయవలెనని ప్రయత్నము చేయుచుండెను. ప్రభుత్వము కొన్నిమాన్యులను చేయవలెనని ప్రయత్నము చేసెను. అప్పుడు ప్రభుత్వము 1924 సంవత్సరములో నిఘానమువిల్లును పరిశీలించి అనవరమైన మార్పులను చేయవలెనని ఒకకమిటీని యేర్పాటు చేసెను. ఈకమిటీలో చాలపెద్దవారు గలరు. హిందువులుకూడ కొంతమంది యుం

డిరి. ఇట్టికమిటీ అవగరము లేకనియు, రిఫారములను పూర్తిగా నడుగంట చేయమనియు దేశప్రజలు ద్వంద్విల్లు గగ్గోలుపెట్టు చుండిరి.

ఇప్పటికి మఱియొకసారి చిత్తరంజనుడు స్వరాజ్య ప్తా యని లేనదీసి గాంధీతత్వమునకు న్యతిరేకముగా కొన్నిలు లలోనికి ప్రవేశించుటకు గట్టిప్రయత్నము గావించెను. వల్ల భాయిపటేలు, రాజాజీ మొదలైనవారు దీనికి ప్రతికూలులై నాయమని అభిప్రాయములునే ఆమోదించిరి. తనప్రయత్నము లన్నియు ఫలించునట్లు చేసెను. చిత్తరంజనుయొక్క గొప్ప అభిప్రాయములను నాయకులు గ్రహింపలేకపోయిరి. గాంధీ తత్వమున కిది సరిపోలేదు.

చిత్తరంజనుడు బౌల్యమునుండియు దేశభక్తి కతిగి యుండెను. ఎప్పటికైనను దేశమునకు సేవచేసి సఫలీకృత మనోరథుండు కావలెనను చూచెను. యద కట్లు చేయకలిగెను తనఅభిప్రాయమును నెఱవేర్చెను.

మొదట 1906 సంవత్సరములో నేషనల్ కాంగ్రెసునకు డెలిగేటుగా వెళ్లెను. అక్కడ దేశసేయకుల తత్వమును గ్రహించెను. తాను మూడుపన్యాసములు నిచ్చెను. ఇట్టి ప్రచారమువలన కొంతఅనుభవమును సంపాదించెను. 1917

సంవత్సరమువరకు నుద్యమములో బనిచేయక బయటనుండి తనవృత్తిలో బ్రవేశించెను. కాని యుద్యమమునకు సహాయము చేయుచుండెను. ఈసంవత్సరములోనే ఏన్ బ్ సెంటు కాంగ్రెసును పసిడెంటుగా నియమింపబడినపుడు చిత్తరంజనుడు గొప్పగా బనిచేసెను..

1924 వ సంవత్సరమువర కేకదీక్షగా యుద్యమములో బనిచేసి దేశములో గొప్పకీర్తిని గడించెను. 1924 సం॥ లో బెల్గాము కాంగ్రెసునకు మహమ్మదు ప్రసిడెంటుగా నున్నపుడు చిత్తరంజనుడు బెల్గామునెళ్ళి చాలకష్టపడి నిద్రాహారము లేకుండ పనిచేసెను. ఏకాదయమునైనను పూర్తిగా తరుసూ జేసినగాని దానిని కార్యక్రమములో బెట్టునాడు కాదు. ఇతని కిట్టిమేధాశక్తి యున్నదని మహమ్మదు గ్రహింపకలిగి యితని అభిప్రాయములకు శుగ్రుత్తగా విచారించువాడు.

1921 సం॥ లో అహమ్మదాబాదు కాంగ్రెసున కతనిని ప్రసిడెంటుగా నెన్నుకొనిరి. కాని యిత డింతకుముందుగానే యుద్యమప్రచారములో పట్టుపడి జైలులో నుండెను. ఇతడు జైలులో నుండగా నాయకులు స్వేచ్ఛగా నితనితో మాట్లాడుచుండిరి. ఈసమయములో పండిత మనమోహనమాస్వా అప్పటికి వైస్రాయిగా నున్న రీడింగుప్రభువ్రాో సంప్రదించి రౌండుటేబిలు విషయమై చిత్తరంజనునలహా సడిగెను. తాను

జైలులోనుండి చెప్పట మంచిదికాదని మహాత్మునికి ఆవిషయమును వదలిపెట్టెను. మాలవ్యా గాంధీతో గలిసి సంప్రదించి గాంధీజీకి కామగ్రయమును రద్దు చేయమని మరియు దాని వలన దేశమునకు బ్రయోజనము లేదనియు చెల్లజేసెను.

ఈవిధముగా మాలవ్యా రీడింగుసంప్రదింపులు చెడినవి. ఫలితము లెట్లుగనో జూడకయే వదలికొనవలసి వచ్చినది. ఇది విని చిత్తరంజనము చాల విచారించెను. ఇట్టిరాజకీయవిషయములలో గాంధీజీ ధూర్జిత్వపి. తక్కువ యని చిత్తరంజను శభిప్రాయము.

చిత్తరంజనుకు అలిపూరు సెంట్రల్ జైలులో 6 మాసము భుండెను; 1932 సంవత్సరము జూలై నెలలో జైలునుండి బయటకు వచ్చెను. అభిప్రాయభేదములు కలుగుట ప్రారంభమయ్యెను. స్వరాజ్యపార్టీని పూర్తిగా లేవదీసి తనస్వతంత్ర శక్తులను నువ్వనుమును సాగించుచుండెను. స్వరాజ్యపార్టీతో ప్రోరాజకీయములను పనిచేసి కౌన్సిలులోనికి బ్రవేశించి గొప్పజయమును గాంచెను. ప్రతిరాష్ట్రములను స్వరాజ్యపార్టీయే జయపొదముగా నుండెను. అప్పుడు మంతునయొక్క జీతములనుగూర్చి సాధించెను.

1924-25 సంవత్సరములకు గవర్నమెంటు బడ్జెట్టు ప్రకారము మంతునయొక్క జీతములను తగ్గించివేయవలెనని

శ్రీ చిత్తరంజనదాసు

పట్టుపట్టును. చిత్తరంజనుడు తనన్నేహితులును కలకత్తాపా
కోర్టునుండి యిన్ జన్ షన్ తీసికొని మౌత్తుల్ తములు బట్వాడా
తాకమునుపే యుద్యమమును సాగించెను. చిత్తరంజనుడు ఒక
కార్యమును బట్టుకొనిన దానిని సాధించువరకును జయప్రద
ముగా జరుగవరకును నిద్రాహారములు లేక పనిచేయును.
హైకోర్టు యంజక్షనుతో యెసంబ్లిలో పనిసిడెంటు ప్రహరజునిను
పట్టుకుండ చేసెను. అవకాశమునుబట్టి కార్యసాధనము చేయ
కలుగును. నరపటు పట్టినట్లు కీలక మెక్కడండునో దానిని
గ్రహించి పనిచేయును. సమయస్ఫూరియైన విచారణ కలిగి
యెట్టికార్యమునైనను మనోధైర్యముతో సాధించును.

ఏపార్టీయైనను సమభావముతో పనిచేయుని యెడల
వారిప్రచారము దేశసేవకు భంగమును కలిగించునని చిత్తరని
జను డెంతమాత్రమును వెనుగంజవేయక వారిని యెదుర్కొం
వారికార్యములను తీవ్రముగా ఖండించును. అలదుచేతనే
సురేంద్రనాథ్ బెనర్జీ మొదలగు మోడరేటుపార్టీవారి నెంత
మాత్రమును సహింపక వారిదుష్ప్రచారములను ఖండించి
లోకమునకు వెల్లడిచేసెను.

1924 సంవత్సరము. పూర్తియగునరికి చిత్తరంజనుడు
తాను చేయవలసిన కార్యములన్నియు జయప్రదముగా సాగె
ననియు, తనకు రావలసిన పూర్తి గౌరవము వచ్చినదనియు

జీవితముమీద నిరాశ కలుగుట, ప్రారంభ మయ్యెను. తా నెంతకాలమో జీవింపనని చిత్తరంజనుని కనుమానము కలిగెను. సాధారణముగా నొకవ్యక్తికి లేబ్రాయములోనే కీర్తిగౌరవము లధికముగానుండి లోకవిఖ్యాతపురుషుండైనచో నట్టివానికి అల్పాయువుందుదని శాస్త్రము చెప్పుచున్నది. ఇట్టివిధియే చిత్తరంజనునికి ప్రాప్త మయ్యెను. చిన్ననయస్సులోనే మరణము ప్రాప్త మయ్యెను. బెల్గాముకాంగ్రెసునకు వెళ్ళి 1925 సంవత్సరము జాన్యువరి 3 న తాఃఖున కలకత్తాతిరిగి వచ్చెను. అప్పటికి చిత్తరంజనునికి తీవ్రమైన జ్వరము వచ్చుచున్నది.

శరీర మనారోగ్యముగా నుండెను. గృహము జేరుసరికి, ప్రమాదమైన జబ్బు చేసినది. డాక్టర్లు యితనికి విషప్రయోగ మైనట్లు అనుమానముపడి జాగ్రత్తగా మందు నిచ్చి జబ్బును తగ్గించిరి. శరీరస్వస్థత పూర్తిగా రానేలేదు. చిత్తరంజనుడు భవానీపురమండలి తనగృహమునుండి మూడుమైళ్ళదూరములో నున్న పురమండరములో బెంగాలుకొన్నిలు సమావేశ మగుననుచిషయమును తెలిసికొని అక్కడకు బయలుదేరెను.

డాక్టర్లు యెంత చెప్పినను వినక బహునీరసముగా నుండుస్థితిలో పురమండు సమావేశమునకు వెళ్ళెను. రాజకీయములో దిరిగియున్న వ్యక్తి కాబట్టి తనశరీర ఆనారోగ్యస్థితిని

గమనింపకయే సభలకు బయదేరెను. దేశసేవయందు దట్టప్రీతిని కలిగియుండెను. కాని క్రమక్రమముగా శరీరవగ దనారోగ్య మధికముగా నుండెను. ముందురాబోవు విషయములను గ్రహించినవాడై ఒకవీలును చిత్తరంజనుడు వ్రాసెను.

ఇందు తనకున్న ఆస్తిసంతయు దేశసేవకు సమర్పించెను. హిందూదేశములోని హాస్పటలులలో హిందూస్త్రీలన్నిమి శస్త్రమై వారియొక్క బాధలను నివారించుటకై ధనవ్యయము చేయమని వ్రాసెను. మొదటినుండియు ధర్మకార్యములుచేయి ధర్మమును కర్చుపెట్టెను. ఇప్పుడునుకూడ చురీకాలమునకు ముందు తనకున్న యానదాస్తిని దేశమున కర్పించుచుండెను.

1925 సంవత్సరము మార్చి యేప్రిల్ మెంబర్ రివల్యూషనరీ శ్రీనివాసచర్య లభికిముగా నుండుట నిని, యాయవ్యమును నెన్నడును ప్రజలు ప్రోత్సహింపరాదనియు, అప్పుడు నాయకులు ధర్మమార్గమున ప్రవర్తించనయ్యెడిది దేశసేవయందు బాధ పడునదియు తీవ్రమైన వ్యాసములను పెల్లవచేసెను. ఈవ్యాసములను ప్రభుత్వనాయకుడు చూచి ప్రభుత్వమునకు తెలియపఱచెను అప్పుడు ప్రభుత్వాధికారులు చిత్తరంజను సహాయముతో నీరివల్యూషనరీపార్టీని అనగ్రహింపకుటకు బ్రయత్నము సలిపిరి. కాని చిత్తరంజనుయొక్క శారీరకపరిస్థితులు వీలుగా లేక అతడు శ్రద్ధగా జూచుకొని యుండి లేదు.

ఒక వేళ గట్టిగా బ్రయత్నము చేసినను ప్రయోజన మంతగా నుండదని చిత్తరంజనుడు గ్రహించెను.

తరువాత కొన్ని దినములు గృహమందు విశ్రాంతి దీసి కొని ఫరిదాలు కాంగ్రెసునకు వెళ్లెను. ఇక్కడ కార్యక్రమము వలన శరీరబడలిక వచ్చి మరల తీవ్రమైన జ్వరము వచ్చినది. అప్పు డింటికి వచ్చెను. డాక్టర్లు యతనిశరీరము పూర్తిగా జబ్బు స్థితిలో నున్నదనియు, పాశ్చాత్య దేశములకు వెళ్ళి విశ్రాంతిని గైకొనుట మంచిదనియు సలహా నిచ్చిరి. యూరపు దేశము వెళ్ళినచో అప్పటినున్న రాజకీయములనుబట్టి దేశనాయకులను ప్రభుత్వముచుకూడ భదాభిప్రాయములు కలుగునేమోయని గ్రహించి యూరపు దేశమునకు వెళ్ళుట కిష్టపడ లేదు. హిందూ దేశములోనే మంచి ప్రదేశమునకు బోయి విశ్రాంతిని బొందవలెనని తలంచి తుదకు డార్జిలింగు వెళ్ళుటకు నిశ్చయించెను.

డాక్టర్లు డార్జింగు పోవద్దని చెప్పినను వినక ప్రయాణమై డార్జిరింగు జేరెను. కొంత ధనమును తనవెంట దీసికొని పోయి బ్యాంకులో వేసెను. ఈ ధనముతో తనజీవనము గడచిపోవునని గ్రహించెను. అందు కొంత ధనమును పెట్టి ఒక గృహమును కొనెను. మిగిలిన ధనము తన స్వవిషయమునకై యుంచెను.

ఇట్టిసమయలో సురేంద్రనాథ్ బెనర్జీయు లిప్టన్ ప్రభువును, చిత్తరంజనుతో గలిసి దేశమందలి యుద్యమాలను గూర్చి తానార్జించుటి కొకసమావేశము నేర్పఱచుటకు బ్రయత్నముచేయ, చిత్తరంజనుడు దీని కంగీకరించలేదు. క్రమముగా శరీరానారోగ్య మధికముగా నురికెను. 13 జూన్యవరిలో కడుపులో నొకవిధమగు నొప్పి బయలుదేరినది. అప్పటికి చిత్తరంజనుడు నిర్మలముగా నవ్వుముఖముతోనే మార్తాండుచుండెను. మరల 1925 సంవత్సరము జూన్యవరి 16 తేదీని ప్రొద్దుట కడుపులో బాధమొదలిడి క్రమముగా నధికమైన సాయంకాలమునకు ప్రమాదపరిస్థితులలోనికి మారిసది. తన కవసానకాలము నగ్గరకు వచ్చినదనియు నిక గంటలో నున్నదనియు చిత్తరంజనుడు తనన్నేహితునితో జెప్పెను. సాయంకాలము అనగా సంధ్యవేళను నిర్మలమైన మనస్సుతో దేశబంధు చిత్తరంజనదాసు యీ బోహ్యప్రపంచమును వీడిపోయెను. ఆయనకనులు మూసెను. లోకమంతయు చీకటియయ్యెను.

చిత్తరంజను మరణవార్త దేశమంతయు వ్యాపింపగా ఆబాల్ గోపాలమును విచారించిరి. బెంగాలు ప్రజలకు కొన్నిదిగములు మతిభ్రమయే కలిగెను. బెంగాలున కిటువంటి నాయకుడు మరల ప్రాప్తించడనియే చెప్పవలయును. దేవుడు యతః ఆత్మకు శాంతి నిచ్చుగాక!

చిత్తరంజనుని జీవితచారిత్రకవిశేషముల నెన్నోట ప్రతి వాఁకిని సాధ్యము కానిపని. అయినను నామహాశయుని యసామాన్యమేధఃపుంజమునుండి వెలువడిన యద్భుతానంద సంధాయకములైన విశేషాంశములను గ్రహించుటకు ప్రతి పరిశోధకుడును, ప్రతి దేశ సేవకుడును, ప్రతిరాజకీయవేత్తయు నుబలాటమును, ఆవేశమును, ఆస్థను ప్రకటించుచునే యుండును.

ఈప్రఖ్యాతమైన దేశ సేవకుని యవయునిగ్మాణ మా విధాతచే నట్లు సృజించబడినతని పలువురు ప్రకృతిపరిశీలకుల యాధ్యాత్మిక మననమై యున్నది. ఇందు మఱొక్కవిశేషము గలదు. చిత్తరంజనునకు ప్రాచీనులైన దేశ సేవకులందును, రాజకీయవేత్తలందును, సంస్కర్తలయందును, మహాపురుషులయందును, మతప్రవక్తలందును లేని గొప్పచిహ్న మొకటి చిత్తరంజనుని యఘటఘటనసామర్థ్యవిప్లవమును దెలుపు శపథాకృతి. ఇది పుట్టుకతో నుండుననియే మాత్రము.

కొందఱిలం పట్లుగాక యిది భగవన్నిర్మితము గాదనియు, అవయవనిర్మాణానంతర పరిణామమే యగుననియు నైయున్నది. వది యెట్లున్నను చిత్తరంజనునందుమాత్రమే ప్రతిభ నిశితసంబంధముతో భాదుకొని శేషించిన సుగుణముల నామహనీయుడు పెంపొందించు కొనుటకు హేతువై యున్నది.

చిత్తరంజనునియందున్న ప్రజ్ఞావిశేషములు సామాన్య జనలభ్యములుగాని, సామాన్యప్రకృతిజన్యములని యనుటకు గాని యిచ్చుకేనియు శక్యంబుగాదు. పువ్వు పుట్టినతోడనే పరిమళము పుట్టి చెలరేగి తనంత దానే సర్వవ్యాప్తమై సలువంకలకు వాయుమిళితమై ప్రసరించునట్లు చిత్తరంజనడు బౌల్యము నుండియు సక్రమముగా నన్నిసల్లక్షణములను గలిగియున్నాడు.

అందు ముఖ్యముగా నెన్నదగినవి మొదట పితృమాతృభక్తి, వారియాజ్ఞాచలంబనము, సత్యమార్గమండనుచర్యనము, తన పూర్వులయడుగుజాడలలో నడచుట, విద్యాభ్యాసమండమితశ్రద్ధ, చూచినదానిని, వినినదానికి హృదయమందు పదిలపఱచుకొనుట, తండ్రినడచినపంథానే నడువ నేర్చుట మొదలగునవి.

బౌల్యము వీడి యశావనప్రాదుర్భాసము కాగానే యేతద్గుణపుంజమును తన మేధాసంపత్తితో స్వయముగా మెపొందించుకొనుట, అంతతో నాగక వయస్సనకు మించిన విద్యాభ్యాసనము, అందువిస్తారముగా తోడిబాలురతో సహకారమొనర్చుట, ప్రతినిషయమునందును ముందరజనేయుట, విద్యాసముపార్జనకాలమందే గొప్పవక్తృత్వమును సంపాదించు యత్నము నొనర్చుట, దేశస్వాతంత్ర్యవాంఛ, దేశసేవాసకుటుంబమున పరస్పరసహాయముతో మొలంగనేర్చుట;

మాచరింపవలెనని తోడివిద్యార్థులకు సహకార మొనర్చుట మొదలగునవి.

చిత్తరంజనుని బుద్ధివైశద్యము మిగుల విశాలభావములతో నిండియుండి ఆధునిక ప్రాపంచికపరివర్తనమునకు పాటు భూతమైనదని ప్రతిసామాన్యవ్యక్తియు తృప్తికాలములో గ్రహింపవచ్చును. ఆపుణ్యపురుషుడు తనబాల్యమందలి సులభల నన్నిటిని యాననమున పెండ్లొందించుకొని యాననమగ్య కాలమున వాలినెల్ల పరిభూతము గావించుకొని తలచిన ప్రతి కార్యమునందును, విశేషకష్టములి సందక్యే కృతకృత్యుడగుచు వంగరాష్ట్రమున ననన్యగనాయకమణి యునిసించుకొనెను.

విద్యాసముపార్జనకాలమందు తీవ్రమైనవాగ్ధాటిలి, సుప్రసన్నతత్వమును అలనఱచుకొని దానిని సన్నిహితఝరీవేగ తుల్యంబయిన యుపన్యాసప్రణాళిక కలిగించి దేశమునంతను ఉజ్జూత లూగించినాడు. సత్యాగ్రహోద్యమకాలమున వంగరాష్ట్రమునందలి విద్యార్థిబృందముల హృదయాంతరాళములు యుద్రేకమును రేకెత్తించి రాజకీయదృక్పథమున నవ్యవస్థాని దోహద మొసంగినాడు. అంతేగాక తాను విదేశములకేగి విశేషవ్యయప్రయాసల కోర్చి యార్జించిన న్యాయవాదవిద్యను, తనపూర్వీకులకు సాప్రదాయసిద్ధమైన న్యాయవాదవృత్తిని

తృటికాలములో విసర్జించినాడు. ఇది చిత్తరంజనుని మనో
ధైర్యము నెంత చాటుచున్నదో!

వంగరాష్ట్రనిభజనకాలమున కలకత్తాలోను, తత్త్వాం
తములను, ఇంచుమించుగా వంగదేశ మంతటను బయలుదేరిన
విప్లవము సడంచుటకు బహుళప్రయత్న మొనర్చి తనకు దొర
తనముచారిత్రము గలసౌజన్యతను, విప్లవమందున్న యుష్ట
తను, తనకులశీలత త్వముల ప్రకృతిని వెల్లడించికొని యన
మానయకోవల్లికలతోబాటు యనన్యసాధారణమైన శౌరవ
ప్రసక్తినిగూడ గడించినాడు. ఇంతేగాక తనదేశమందలి వివిధ
విషయములలోను జోక్యము కలిగించుకొని ప్రజాబాహుళ్య
మున కుపకరించు సత్యపూర్ణముల నన్వేషించి ప్రజానీకమునకు
కష్టకాలములందు దోడ్పడినాడు.

మఱియు రాజకీయరంగమం దడిగిడి చిన్నతనముననే
తనకన్న మిన్నవైన పెద్దలనేసులుండ చిత్తరంజనుడే బెంగా
లున కంతకును ఏ కైకనాయకుడుగ నుండతగినవాడని ప్రజల
చేతను, ఆరాటిపెద్దలచేతను, నకలప్రజానీకముచేతను అందె
వేయించుకొన్నాడు. సనుయమువచ్చినప్పుడును, సరియైన
మార్గము కాదని తోచినపుడును, ప్రజల కపకృతి జరుగునని
తలంపుగలిగినపుడును ముందు వెనుక లాలోచించి పెద్దలభావము
లకు ప్రతికూలముగా వర్తించి వారిని సామదానభేదోపాయ

ములచే సాధించి విశేషపరిశ్రమ కోర్చి తనమార్గమునకు ద్రిష్ట
కొనుటేగాక వారు మొదట ప్రారంభించిన ఉద్యమప్రచార
మును మొదలంట తుదముట్టువల కందుండి వెనుదిరుగక కార్య
సాఫల్యత కడుదగ్గరగా నున్నదనిపించుకొనగానే యాభారమును
పెద్దలకే విడిచి సఫలీకృతమనోరథుడై పోందినాడు.

చిత్తరంజను డమోఘప్రతిభాశాలి యనుట కాతని
జీవితమునందలి పరిశిష్టవిశేషాంశములు వందలాదిగ నున్నవి.
వాని నన్నిటని బేర్కొనవలెనన్న పాఠకులకు విసుపు జనించుట
గాక యతిశయోక్తికూడ యగునేమో యని శంకింపవలసి
యున్నది. దాసు కౌన్సిలుప్రవేశవిషయమున భరతిఖండమున
కంతకును ఏకైకనాయకుఁ డనదిగిన మహాత్మాగాంధీజీ నెదిరిం
చిన దిట్ట యనువిషయమును మరువకుడు. ఎదురించుటయేగాక
సతనివలనను; అతనియనుచరులవలనను, ననుమతిని బడిసి
కౌన్సిలుల్లందు బ్రవేశించి పలుకార్యములను సాధించినాడు.

అంతేగాక దేశనాయకాగ్రగణ్యులలో నొక్కడైన పం
డితమదనమోహనవాలప్పా యారంభించిన రిపబ్లికన్ ప్రతి
పులు దేశానర్థదాయకములని విశ్వసించి వాని కడ్డుదగిలి జయ
మందినాడు. మఱియు తనమేధాసంపత్తివలననే పిన్నవయసు
వాడయ్య కాంగ్రెసున కధ్యక్షుడుగా నెన్నుకొనబడినాడు.
దొరతనమువారు కారాగృహమున బంధించి పలుబాముల

బెట్టెనను వీనమేని ధైర్యమును వీడక యచ్చటనుండియే ప్రజా
బాహుళ్యమున ఉద్యమసాంపద్రాయములను ద్విగుణీకృత
మొలర్చినాడు.

చిత్తరంజనుని సుగుణపుంజమున మిన్నగా నెన్నదగిన
కొకటి గలదు. అది ప్రాపంచికజీవనిర్మాణమున ననన్యసాధ్యం
బగు పితౄజ్ఞాపరిపాలనము. తండ్రిమావ జనదాట రాదనునది
సర్వజనసామాన్యమైన గుణవిశేషమే యయ్య నేటికాలమున
దాని కీధన్యాత్రమేని గౌరవస్థానము లేదనుట సర్వజనాంగీ
కారమే యగును. అట్టివర్ధితులలో తలకు మీరిన తండ్రిచేసిన
ఋణభారమును చేతులమీద తీర్చుటన్నది మహాగుణముగా
నెన్నదగినదే. అందును కాయకష్టమున ఋణవిముక్తి నందిన
వారు ప్రతిభండమందును ప్రవేశ్యమీద లెక్కపెట్టదగినవారుగ
నున్నారు.

చిత్తరంజనుడు శ్రీరామునివలెనే పితౄజ్ఞాపరిపాల
కుడు. గరుత్మాంతునివలెనే మాతృభక్తియుతుడు. భరతునివంటి
శూర్యశూరుడు. లక్ష్మణునిబోలిన భాతృనత్సలుడు. సముద్రుని
వలె గభీరుడు. మహాశాంతుడు. దేశభక్తాగ్రగణ్యుడు. ధన్యుడు.
భారతమాతపుత్రసంతతి యను మణిహారమున నాయకమణి.

సమాప్తము.

రాజమహేంద్రవరమున
బాలిశైట్టి రమణయ్య అండ్ సన్స్ వారి
బాక్సు ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపబడియె.

